

**VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT -
DORDTSE DINSDAG D.D. 24 OKTOBER 2023**

Vergaderzaal 3

**3. Agenderingsverzoek fracties PvdA, GroenLinks en Partij van Waardhuizen over
Implementatie Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028 in Dordrecht**

Voorzitter: De heer Den Heijer

Commissiegriffier: Mevrouw Van Poppel

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Ballegooijen (VVD)

Mevr. De Groot (Beter Voor Dordt)

Mevr. De Heer (Forum voor Democratie)

Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)

Mevr. Jager (Beter Voor Dordt)

Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)

Mevr. Koene (Gewoon Dordt)

Dhr. Kolkiliç (DENK)

Mevr. Kruger (GroenLinks)

Dhr. Portier (SP)

Mevr. Schnabel (PvdA)

Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)

Dhr. Van der Spoel (Fractie Van der Spoel)

Dhr. De Vries (VSP)

Portefeuillehouders: dhr. R. van der Linden.

Ambtelijke ondersteuning: mevr. G. Smid-Marsman.

Deskundigen: dhr. E. Magnee.

De voorzitter: Ja, dames en heren. Ik verzoek de zaal de stilte te nemen, dan kunnen we de deuren sluiten. Mijnheer Van der Spoel, zou u misschien de deur even kunnen sluiten, links achterin? Dank u wel. Ik ga proberen heel snel te praten, want we hebben een uurtje en we hebben hartstikke veel mooie informatie met elkaar te bespreken. Dus van harte welkom, raads- en commissieleden. En de wethouder, die momenteel even buiten de deur is, maar zo ook aan zal sluiten namens het college. Voor het verslag vraag ik om eerst iedereen te laten, voor te stellen. Zeg ik eerst even voor alle kijkers, waar we het vandaag over gaan hebben. Is namelijk een agenderingsverzoek van de PvdA, GroenLinks, Fractie van Waardhuizen over de implementatie en hervormingsagenda Jeugd 2023-2028. Dan begin ik aan mijn rechterkant, voor u links bij de commissiegriffier.

Mevrouw Van Poppel: Denise van Poppel, commissiegriffier.

De heer Portier: Oh, wacht, de verkeerde kant op. Ronald Portier, SP.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, PvdA.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter Voor Dordt.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter Voor Dordt.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter voor Dordt. Oh, sorry.

De heer Magnee: Ed Magnee, gast vanavond. Onbezoldigd burger en materiedeskundige.

Mevrouw Smit: Gemma Smit, portefeuille-directeur sociaal domein Dordrecht.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Fractie Van der Spoel.

De heer De Vries: André de Vries, VSP Dordrecht.

Mevrouw De Heer: Betsy de Heer, Forum voor Democratie.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, Dordtse DENK.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Van Ballegooijen: Luca van Ballegooijen, Dordtse VVD.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De voorzitter: Mijn naam is Rolin den Heijer en ik ben vandaag uw commissievoorzitter. Nou, in de voorstelronde is het ook al naar voren gekomen, hartelijk welkom aan onze gasten. Mevrouw Smid-Marsman en de heer Magnee begreep ik, hoe u het uitsprak. En ik begreep inmiddels ook, dat de adviesraad WMO en Jeugd en Ouderplatform Zuid-Holland Zuid hier achter mij aanwezig zijn. Ook aan hen een hartelijk welkom en alle anderen die hier aanwezig zijn. Zoals ik al eerder zei, de fracties GroenLinks, partij Van Waardhuizen en de PvdA hebben het initiatief genomen, twee bijeenkomsten te organiseren over de Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028. Vanavond starten we met de kennismakingsbijeenkomst over dit omvangrijke onderwerp en wordt er een presentatie gegeven over de aanleiding van het landelijke Hervormingsprogramma Jeugd. Of Agenda Jeugd. Het doel, lokale invulling en de financiën die hiermee gemeoid zijn.

Ook wordt gereflecteerd op hoe de gemeente en de regio Zuid-Holland Zuid ervoor staat, ten opzichte van andere regio's. Dan was mijn vraag, die ik eigenlijk aan de initiatiefnemer wilde stellen, mevrouw Schnabel, of ik eigenlijk de kaders van deze avond op een juiste manier geschetst heb? Of heeft u daar nog iets op toe te voegen?

Mevrouw Schnabel: Nee. Dank voor de uitgebreide toelichting.

De voorzitter: Ja. Nou ja, en u dank ook met de andere partijen, voor het arrangeren van deze avond. Dan zie ik aan mijn linkerzijde, dat de wethouder aanwezig is. Het is niet helemaal gebruik, ik ben ook al streng toegesproken door een aantal commissieleden. Toch stel ik even voor omdat, de wethouder ja, die stond zo te popelen, die was niet te houden. Die wilde heel erg graag een aftrap doen vanavond. Dus ik geef de wethouder kort het woord.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Kort het woord, dank. Nou, dank ook voor het agenderen van dit onderwerp. U weet, dat we sinds 2015 verantwoordelijk zijn voor het uitvoeren van de Jeugdwet. Dat doen we op een hele verstandige manier, zoals alle gemeenten dat proberen te doen. Er zitten een paar dilemma's in. Namelijk A, hoe ga je om met die toenemende vraag? Hoe komt dat nou eigenlijk, komt dat door de wet of komt het door een paar andere factoren? Meestal een combinatie. En twee, hoe gaan we om met het bijna permanente gegeven, dat we geld tekortkomen of ongeveer rond de nullijn zitten? Wij hebben daar in Dordt al een aantal jaren maatregelen op weten te nemen, die zorgen voor goede zorg en voor min of meer rond het budget, werk dat we ook krijgen. Wat dat betreft, is de Hervormingsagenda Jeugd die nu voorligt, een document waar heel veel ambitie in zit, als het gaat om oh, maar dan wordt het beter en kostenefficiënter. Een aantal van die winstpunten hebben wij al een paar jaar mee gewerkt, wat dat betreft. Is dus best spannend om te kijken, of de ambities die in de Hervormingsagenda Jeugd zitten, of wij die ook net zo productief kunnen maken als gemeentes, die wat minder ver zijn wat dat betreft. Dat even als winstwaarschuwing, maar ook als aanmoediging om dit onderwerp stevig beetpakken. Want er zitten een paar dingen in, in die Hervormingsagenda Jeugd, die een wetswijziging op gaan leveren. Nou, gezien de politieke onrust in Den Haag, gaat die wetswijziging vast niet heel snel komen, maar dat hoop ik wel eigenlijk. Die ook dwingen tot meer samenwerking en die ook nou, wel zorgen voor het betere gesprek over, wat mag je van mensen zelf verwachten? Van ouders, van jeugdigen en hun omgeving. En wat mag je van de gemeente verwachten? Tot zover, voorzitter, in één adem.

De voorzitter: Ja. Dank, wethouder, voor die inspanning in ieder geval. U sprak de woorden over stevig beetpakken. Nou, dat gaan we in ieder geval met twee gasten doen. Ik stel voor, dat ik mevrouw Smit als eerste het woord geef en vervolgens de heer Magnee. En even voor het proces is het denk ik verstandig, om eerst even die presentaties te doen, even de informatie te delen met de commissie. En dat we vervolgens in het restant van het uur, vragen toestaan. Dus als iedereen het daarmee eens is, dan gaan we dat op die manier doen. Dan geef ik u het woord.

Mevrouw Smid-Marsman: Graag. En ik ga proberen om mijn verhaal, binnen het kwartier af te ronden. Dus dat betekent, dat een aantal sheets in de presentatie, ik gewoon oversla, omdat u de hebt kunnen lezen. Dus ook wat we vandaag gaan doen. Hier ziet u nog heel even kort, wat in de afgelopen jaren het traject is geweest, rondom de Jeugdwet. En die ertoe geleid hebben, dat er in de vijfhoek en de vijfhoek in dit geval, zijn de gemeenten, de cliëntenorganisaties, het Rijk, de zorgaanbieders en de zorgprofessionals, gekeken is naar, wat kunnen wij samen doen om te zorgen, dat het systeem rond Jeugd en Jeugdzorg op termijn duurzaam te handhaven is. In de Hervormingsagenda zijn twee belangrijke doelen benoemd. Dus een betere en tijdige zorg en ondersteuning op de juiste plek en wanneer dit nodig is en een beheersbaar en daarmee duurzaam, financieel houdbaar stelsel. Er waren negen opgaven. Die ga ik nu even met u doorlopen, waarbij ik steeds kijk naar, wat doen wij en al en wat komt er nog op ons af? Deze is nog wel belangrijk, omdat je hier ziet, dat een aantal dingen echt nog een tijd op ons, dat we daar nog een tijd op moeten wachten. Zo is bijvoorbeeld één van de belangrijke dingen, het beperken van de reikwijdte van de Jeugdwet. Dat is dus de aanpassing van de wet met bijvoorbeeld scherpere definities over, wat is Jeugdzorg, wat mag je van onderwijs verwachten, wat mag je van gewoon de Wlz verwachten? En dat soort zaken. Als u heel goed kijkt, dan ziet u hier bij het groen implementatie 2028. Dat ging er eigenlijk vanuit, dat we nu met een actief kabinet, volop in debat zouden zijn in Nederland over dit onderwerp. Dit is wel een van de belangrijke dingen, als je straks de kosten terug wil brengen, om daar ook echt resultaten op te behalen. Nou, er zit een aantal andere dingen waar ook voor geldt, dat eerst onderzoek moet worden gedaan. Dan landelijke afspraken moeten worden gemaakt over kaders. Dus het tempo waarmee de hervormingen plaats gaan vinden, zijn wat langzamer dan de inboeken van de bezuinigingen, door het Rijk. Maar daar kom ik straks nog even op terug. De eerste dan, de reikwijdte. Dus de, doel was een heldere afbakening van de Jeugdhulp, Jeugdhulp alleen voor complexe problematiek. Dus ook bijvoorbeeld kijken van, is opvoedondersteuning nou Jeugdhulp of is opvoedondersteuning iets anders? Zou dat onder een andere regeling moeten vallen? Maar ook, wat mag je van mensen zelf verwachten, wat mag je van de maatschappij verwachten? Daarvoor geldt dus ook, versterken van de omgeving en het gewone leven. Nou ja, dit is dus iets waar we zelf niet zoveel op kunnen sturen, want dat gaat gewoon over de definitie van de wet. Dus daar zijn we afhankelijk van de landelijke termijn. Wat wij wel al gedaan hebben hier in deze regio, is onze verordening aangepast. En met die verordening in ieder geval geprobeerd, om wat binnen de huidige wetgeving mogelijk is, zo scherp mogelijk te definiëren als, wat is Jeugdhulp en wat zijn andere voorliggende voorzieningen? Dan het verbinden met andere domeinen. Dus dat gaat over het verbinden met onderwijs, kinderopvang, volwassenen GGZ, bestaanszekerheid, 18-min, 18-plus. Ook vanuit het idee dat we nu vaak zien, dat er Jeugdzorg ingezet wordt waarbij de vraag is, of het probleem een probleem van het kind is, of een probleem van het gezin. Bijvoorbeeld omdat er sprake is van schulden of van werkloosheid of van nou ja, andere problematieken binnen het gezin. Waarbij je je dus zou kunnen afvragen, of het niet verstandiger zou zijn en ook effectiever, om daar maar het regelen op te treffen, dan het kind naar de Jeugdzorg te begeleiden. Voor ons betekent dit vooral ook te kijken, hoe we de verbinding kunnen leggen met het ISA en het gala, en ook hoe we de pedagogische basis kunnen versterken.

Dus hoe kunnen we ook in de programma's, die we rondom onderwijs doen kijken, hoe we ouders ook kunnen helpen, om aan de opvoedkundige kant en het systeem daar, beter handen en voeten te geven. Nou, we zijn bezig met SPUK-specifieke uitkeringen, voor de mensen die allergisch zijn voor afkortingen, wat heel terecht is. Die zijn in aanvraag en u krijgt binnenkort, de hoop is half november, de Integrale Visie sociaal domein, waarin we ook proberen om de verbinding tussen die verschillende domeinen, te leggen. Dan stevige lokale teams en toegang. Wat we zelf ook al in onze verordening voor een deel hebben vastgesteld is, dat de lokale teams de plek zijn, waar je wilt dat mensen terecht kunnen met hun vraag. Waar ze als het enigszins kan, snel en ook zonder beschikking geholpen kunnen worden. Maar waar ook beoordeeld kan worden, welke mensen wel degelijk extra specialistische hulp nodig hebben en dat ook goed geregeld kan worden. Hier geldt ook dat, de VNG gaat kaders opstellen. Ook deze is weer, dat die in 2028 gereed zouden moeten zijn. Waar wel bij aangetekend moet worden, dat de toekomstscenario kind- en gezinsbescherming ook belangrijk zijn. Die ook van alles vragen van de wijkteams en dus ook betekenen, dat we daar al wel stappen kunnen zetten. Nou, wat doen we zelf al? Wij hebben vanaf vorig jaar een integrale opdracht aan Dordrecht Sociaal, waar het wijkwerk, het buurtwerk en het jongerenwerk in één opdracht zit. Waar ook de opdracht is, om veel meer vindplaats gericht, outreachend te werken. Op die manier proberen we ook vanuit de gemeente te sturen, op het versterken van die wijkteams als goede toegangsfunctie. Terugdringen van de residentiële hulp. Ambitie is, nul gesloten plaatsingen in 2030. Dat is ook een landelijke ambitie. Als ik heel eerlijk ben is mijn beeld, dat we nooit helemaal op nul terecht kunnen komen. Maar de ambitie blijft wel, om zo weinig mogelijk kinderen gesloten, in een gesloten plaatsing te doen. Dit betekent voor ons in de regio vooral, dat we moeten zorgen, dat we een ander aanbod hebben. Dus dat we kleinschalige voorzieningen dichtbij hebben, waar jongeren tijdelijk geplaatst kunnen worden, waar ze eventueel ook met hun ouders geplaatst kunnen worden, waar ambulante hulp nodig is. Nou, dat is best een opgave. Niet alleen, omdat je daar het zorgaanbod voor moet regelen, maar ook omdat je daar locaties voor moeten hebben. Nou, daar zijn we nu volop mee bezig in regionaal verband. Kwaliteitsverbetering en blijven leren. De wereld staat niet stil, dus ook voor de Hervormingsagenda geldt, dat wat we nu ook bedenken aan interventies, we zullen blijven moeten kijken, hoe het beter kan. Wat daarbij ook nog van belang is, is dat er, op dit moment is er een norm van goed opdrachtgeverschap. Dat geldt voor gemeenten, is een landelijke richtgeving. Die bijvoorbeeld bepaalt, dat op het moment, dat wij reële tarieven moeten bepalen, betalen, dus nu de cao's van de zorgaanbieders gestegen zijn, worden wij in feite gewoon verplicht, om die cao-stijgingen in de tarieven te verwerken. Er is nog geen norm voor goed opdrachtnemerschap. En die is de bedoeling, dat er nu ook komt. Want je mag net zoals er van ons dingen verwacht wordt, ook van zorgaanbieders het een en het ander verwachten. Dus bijvoorbeeld lokaal, hebben wij het normenkader ingevoerd. En die, in de verordening staat, dat zorgaanbieders vooraf toestemming moeten vragen voor een overschrijding. Nou, we zien dat sommige aanbieders, dat toch dan vergeten of niet doen en dat soort zaken. Dus in die norm zou ook moeten komen, dat ook van de aanbieder je mag verwachten, dat hij dus zich aan alle regels en insteek houdt. Regionalisering. Dat gaat erom, er zijn officieel tweeënveertig regio's, Jeugdzorg regio's, sommigen zijn heel klein en ook nog weer gesplitst.

Er zijn ook regio's, waar nog individueel ingekocht wordt. Voor zorgaanbieders is dat heel complex. Betekent verschillende regelingen, verschillende inkoopssystemen en dat soort zaken. Vandaar dat het Rijk gezegd heeft, wij vinden, dat de inkoop op regionaal niveau plaats moet vinden. Daarom gaat VWS nu ook een robuustheidsscan doen. Dus ze gaan bij alle regio's kijken, of die robuust genoeg zijn. Ik ga ervanuit, met onze regio Zuid-Holland Zuid die wij hebben en hoe wij het georganiseerd hebben, dat wij ons geen zorgen hoeven te maken, dat uit de robuustheidsscan gaat komen, dat wij qua inkoop het prima met elkaar voor me, met elk... prima met elkaar voor elkaar hebben. Het enige wat nog zou kunnen is, dat wij een aantal verschillende documenten hebben, een inkoop strategie, een inkoop kader, het werkprogramma voor de jeugd. De Autoriteit vraagt eigenlijk om een integrale visie, een integrale regionale visie. Nou, wij zeggen, die hebben we ook, maar dat zijn drie documenten. Moeten we een nietje doorslaan en dan hebt u het. Het zou kunnen zijn, dat zij zeggen van nou, wij vinden dat de tien raden dat document nog een keer apart moeten vaststellen. Standaardisatie. Ook hiervoor geldt dat het beeld is, dat er veel te besparen is aan administratie, administratieve lasten, waardoor de kosten omlaag kunnen. Door dezelfde productcategorieën te gebruiken, zelfde standaardisatie. Ook hier geldt, dat het afhankelijk is van de robuustheidsscan die VWS doet en de startfoto, die de VNG doet. Want de VNG heeft op de ledenvergadering beloofd, dat er gekeken wordt, hoe de gemeente ervoor staat en welke ondersteuning zij nodig hebben bij de implementatie. Wij hebben de inschatting, dat wij met de regionale inkoop in ieder geval al een redelijke slag geslagen hebben, met het standaardiseren en het beperken van het aantal producten. Data en monitoring. Nou, dat is dus een belangrijke, die is dubbel belangrijk. Want er is nog steeds discussie tussen de gemeente en het Rijk, over wat een reëel bedrag is, wat we kunnen bezuinigen op basis van deze Hervormingsagenda. Wat de wethouder net al zei, wij doen een aantal dingen al. Wij hebben POH-jeugd, wij doen regionale inkoop, we hebben minder productcategorieën. Dus de vraag is, of de voorspelde bezuinigingen wel gehaald worden. Nou, daarvoor is afgesproken, dat er een commissie nou, ze heten niet, van deskundigen, ik wou zeggen ze heten niet van wijzen, maar een commissie van deskundigen komt. Die dus in, eind 2025 zal beoordelen, of de gemeentes hun inspanningen hebben verricht en of die dan opgeleverd hebben, wat op papier berekend was. Want als dat niet zo zou zijn, dan zou het Rijk dus de bezuinigingen terug moeten draaien, voor een deel. Is allemaal natuurlijk koffiedikkijken, maar wel erg belangrijk. En dus het laatste, er wordt gekeken of er voor zeer specialistische zorg, niet veel beter gewoon landelijke inkoop kan zijn. Alleen, dan is de discussie zeg maar even hoe het gaat, ontstaat een discussie tussen de VNG, gemeenten en het Rijk. Het Rijk zegt ja, als we dat doen, gaan die gemeenten alle halve specialistische gevallen allemaal afschuiven naar dat specialistisch systeem, als wij dat moeten betalen. En de gemeenten zeggen ja, als we dit gaan doen, dan gaat het Rijk alle ingewikkelde gevallen niet toelaten en die schuiven ze weer naar de gemeente. Dus er ontstaat een soort discussie over de financiering, waarvan je zou hopen, dat twee overheden met elkaar toch een wat beter gesprek konden voeren over het feit, dat je, dat er goede redenen zijn om sommige dingen echt landelijk te regelen. Vervolgstappen. Nou, wat ik net al zei, de startfoto. Dus om te kijken waar we staan, maar vooral wat de VNG ons aan ondersteuningsbehoefte nog kan leveren. En de robuustheidsscan, daar heb ik net vandaag van gehoord, dat we 30 oktober de uitvraag krijgen.

Dat we die 1 december moeten inleveren en dat we eind december een beeld terugkrijgen van AEF, die door VWS is ingehuurd, met wat men vindt over, hoe robuust onze regio is. Dan gaat het Rijk dus besluiten, of ze nog iets aan de regio-indeling gaat doen. Nou, dan de financiering. Wat ik al zei, het Rijk heeft een ingroei pad gemaakt van de bezuinigingen. Waarbij dus twee keer een deskundige commissie kijkt, of de gemeenten zich aan hun inspanningsverplichting hebben gehouden, maar ook wat dat betekent. En dat betekent voor ons, het volgende. We hadden een stelpost in de begroting staan voor de Hervormingsagenda, dat is de bovenste regel. We hebben een aantal bezuinigingen of maatregelen getroffen, waardoor wij denken, dat we minder uitgaven kunnen doen. Er is voorlopig ook door het Rijk gezegd, we vertragen, dus u krijgt in 2024 en in 2025 nog een extra bijdrage vanuit het Rijk. Het Rijk heeft ook gezegd, er is een deel van de afname van de kosten, die wij voor ons rekening nemen. Dat zijn maatregelen waarvan de VNG gezegd heeft, die vinden wij niet realistisch. Gaat bijvoorbeeld over het invoeren van een eigen bijdrage en dat soort zaken. Dat is die vijfhonderd, die u ziet. De provincie als toezichthouder heeft ook nog gezegd van ja, maar wij willen toch dat je daar strikt naar kijkt. Dan ziet u onder het rijtje waarvan op basis van de uitgangspunten van het Rijk, de kosten voor Jeugdzorg in Dordrecht zouden moeten afnemen. Dat was mijn presentatie. Technische vragen nu of eerst even mijnheer Magnee?

De voorzitter: Ik denk, dat we toch snel doorgaan. Ja. Ik zal, de heer Magnee kan het woord nemen voor de reflectie.

De heer Magnee: Ik heb een kleine lichamelijke beperking, tijdelijk. Dus ik blijf even zitten, als jullie het goed vinden. Ik heb geen sheets, dus ik wil hierop reflecteren. Dat was ook de vraag. Mijn achtergrond in deze regio. Ik ben enig jaar geleden interim-directeur Dienst Gezondheid en Jeugd geweest, verantwoordelijk voor de SOJ, de jeugdhulp en Veilig Thuis. Tot een aantal maanden geleden was ik interim-directeur van het Zorg- en Veiligheidshuis in deze regio. Dus ik heb veelvuldig met deze thema's te maken, maar ook kennis van wat hier in de regio speelt. En op dit moment ook veelvuldig overleg met de VNG en de betrokken departementen, over de ontwikkelingen rondom de Hervormingsagenda, maar met name ook onder mijn toekomstscenario. Want dat is iets wat je hier eigenlijk wel, eigenlijk ook gelijk in ogenschouw moet nemen, als je het hebt over de ontwikkeling van de lokale, het lokaal beleid en de lokale teams. Het Dordrechts Sociaal. Ik ga heel kort eventjes naar het verhaal van Gemma, de systeem wereld. Want dat zijn de technische zaken. Maar ik vind het eigenlijk veel interessanter om te kijken naar, wat betekent dit nou voor de leefwereld? Wat betekent dit voor de inwoners, voor de burgers, voor de jeugdigen die het betreft? Er kwam uit het verhaal al naar voren, de Hervormingsagenda is eigenlijk een samenstel van allerlei maatregelen, die de afgelopen jaren sinds 2015 in gang zijn gezet, maar die nu in perspectief en in samenhang worden geplaatst. Als je dan kijkt naar de regio Zuid-Holland Zuid, met daarin Dordrecht als spil, dan zie je dat die regionale samenwerking, de gezamenlijke inkoop, standaardisatie en normering, dat is allemaal, een aantal jaren geleden is dat ingezet hè. Dus daar hoeft deze regio geen extra nieuwe dingen meer te doen. Datzelfde geldt voor dataverzameling, monitoring, rapportage. Er zijn hele strakke systemen voor ingericht, dus dat werkt ook goed.

Daarnaast, de verbinding zorg en onderwijs die ter sprake kwam. Ook daar zijn afspraken over in deze regio. Er zijn afspraken met de scholenkoepels, over jeugdhulp op school. Er zijn afspraken met de-plus. Dus de verhouding jeugdhulp, WMO en andere zaken. Dus dat is ook, die afspraken zijn er. Die kunnen altijd beter, er zijn altijd nog hele lastige dossiers. Maar die afspraken, die liggen daar, dus daar kunnen we op terugvallen. Aantal dingen die wel nog aandacht behoeven, de reikwijdte werd al genoemd, de afbakening van jeugdhulp. Ja, dat gaat als je het aan het Rijk overlaat, nog een aantal jaren duren. We hebben hier de Verordening aangenomen 2022. Maar je zou in de nadere regels bij die verordening nog eens kunnen kijken, of je niet al vooruitlopend op wat het Rijk gaat doen, daar een aanscherping in zou kunnen aanbrengen. Tweede wat je kunt doen in die reikwijdte is, intensiever overleggen met het zorgkantoor over jeugdigen, waarvan we eigenlijk allemaal wel voelen, die zouden in de Zorgverzekeringswet of in de Wlz, Wet langdurige zorg moeten vallen. Jeugdigen die ja, waarvan je weet, dat die altijd ... Nou, laat ik een voorbeeld noemen. Jeugdigen met autisme, die zullen altijd een bepaalde vorm van ondersteuning nodig hebben. Ja, moet je dat dan vanuit de jeugdhulp doen? Of is dat net als bij volwassenen, komt dat dan vanuit de Wet langdurige zorg? Nou, het zorgkantoor, die houdt daar een stevig slot op de deur, waardoor die kosten over het algemeen bij de gemeente vallen. Daar kun je afspraken over maken. Met hun in gesprek gaan om te kijken, of je daar op een soepele manier met elkaar kunt omgaan, om daar afspraken over te maken. Niet alleen in financiële zin, maar ook in het belang van die jeugdigen en die gezinnen. Dan weten ze waar ze aan toe zijn. Dus dat zijn van die zaken, die zou je vooruitlopend op de wetgeving en zaken, nog kunnen inrichten. Gemma noemde al de afbouw residentiële jeugdzorg, naar nul uithuisplaatsingen. En tegelijkertijd weten we, je hebt af en toe plekken nodig waar je jeugdigen gewoon moet plaatsen, omdat ze een gevaar zijn voor zichzelf of een gevaar voor hun omgeving. En dat wil je zoveel mogelijk beperken. Op het moment dat je zo'n plek nodig hebt, moet hij er wel zijn. En wat je nu op dit moment ziet is, dat al die voorzieningen worden afgebouwd en dat die ombouw naar hele kleine voorzieningen wel in gang is gezet, maar daar hangt ook een financieel plaatje aan. Die afbouw, die gaat nu zo hard, dat we in de praktijk al zien, dat je soms met jeugdigen zit, die echt gewoon stevige opvang nodig hebben. Waar dan geen plek voor gevonden kan worden. En dan ja, dan ga je het hele land door om maar een plek te vinden. Dus het is ook wel aan de uitvoeringsorganisaties taak, om daar goede afspraken over te maken. En ik weet, dat doet Zuid-Holland Zuid. Dat doet Dordrecht niet alleen, dat doet Zuid-Holland Zuid niet alleen, maar dat gebeurt in samenspraak met heel Zuid-Holland. Met de regio Rotterdam, regio Haaglanden, regio Gouda. Want je hebt van al die plekken, allemaal niet zo heel veel nodig, maar gezamenlijk kun je dat wel goed afspreken. Dus dat is een aandachtspunt. Nou, financieel kader werd al eventjes genoemd. Blijft een lastig punt, vanuit het Rijksperspectief gezien. Maar ook hier regionaal, kun je natuurlijk al wat doen. Er is een normering afgesproken, standaardisatie afgesproken. Ja, daardoor zie je de afgelopen jaren al, dat die uitgaven die altijd maar zo gingen, dat die stabiliseren. In de veronderstelling en het vertrouwen, dat dat een ombuiging teweeg zou moeten gaan brengen, op de lange termijn. Dus daar zijn ook allerlei dingen voor ingezet. Nou, wat merken de jeugdigen daarvan? En dan, ik verwijs nog even naar de Hervormingsagenda en naar het toekomstscenario kind- en gezinsbescherming.

Want in allebei die die zaken en dat werd al even genoemd, ligt eigenlijk de sleutel in handen van het lokale team, van de lokale teams en dat is in Dordrecht, is dat Dordrecht Sociaal. Zij zijn verantwoordelijk voor de begeleiding van gezinnen. Zij leveren de eerstelijns hulp aan die gezinnen, maar zij zijn tevens verantwoordelijk voor de sturing en controle op de jeugdhulp. De ambulante begeleiding, maar ook de specialistische jeugdhulp die wordt ingezet. En zij zijn degenen die als eerste aanspreekpunt voor het gezin, in dat toekomstscenario zo meteen ook verantwoordelijk zijn, voor de veiligheid in het gezin. Taken die nu bij de Jeugdbescherming liggen, die bij Veilig Thuis liggen, die gaan voor een deel, voor een, eigenlijk voor een groot deel verschuiven naar de lokale teams. Dat betekent een behoorlijke verzwaring van hun taak, waarbij ze nog steeds ondersteuning hebben van de Jeugdbescherming en Veilig Thuis. Maar zij worden eigenlijk in een mooie term, integraal verantwoordelijk voor alles hoe het reilt en zeilt binnen zo'n gezin. Dat vergt echt nog aandacht in competentieontwikkeling, in capaciteitsontwikkeling en dat soort zaken. Maar ik denk en ik ben van mening, dat dat voor de gezinnen juist goed is. Ze hebben zo meteen één aanspreekpunt, één gezicht. En dat gezicht, daar kunnen zij advies aanvragen en die bepalen ook en die begeleiden ook, in wat er verder nodig is. Dat maar even in de notendop en dan verder, tijd voor vragen.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage en reflectie. Dan brengt dit tot de rondgang in onze commissie. En dan denk ik dat het ook wel zo chic is, om de initiatiefnemers van deze bijeenkomst als eerste aan te kijken. Dus, mevrouw Schnabel, heeft u al een vraag of opmerking?

Mevrouw Schnabel: Dank, ik heb een vraag over het financiële kader. Want waar ik benieuwd naar ben en wat ik gelezen heb, is dat er een soort van vijftig-vijftig regeling is. Dus de of door lokaal in combinatie met de Hervormingsagenda of landelijk dan. Hoe ziet dat er in Dordrecht er dan uit? En wat gaat dat voor Dordrecht betekenen, houden we bijvoorbeeld geld over? En waar ik ook benieuwd naar ben, maar dat is misschien dan weer een vraag van heel andere orde, dat ze misschien specifiek of dat is specifiek naar de wijkteams, dat ik heel benieuwd ben hoe dat ja, hoe dat uitwerking gaat krijgen? Omdat je nu al hoort, dat het voor veel wijkteams al heel zwaar is en dat er heel veel werkdruk ligt. En dat ook om goed opgeleid personeel daar te hebben, dat vraagt ook natuurlijk ja, een hoger loon, want het is specialistisch. Ik ben heel benieuwd, hoe dat of daar al een idee over is.

Mevrouw Smid-Marsman: De vijftig-vijftig kan ik niet plaa... Oh, dat is die. Ik denk, dat deze uit moet. Nee. Er zit ergens een knopje. Ja. De vijftig-vijftig, kan ik niet helemaal plaatsen. Dus wat er gebeurd is, is dat het Rijk dus voor 2024 en 2025 in feite, dus dat is misschien wat u bedoelt met de vijftig-vijftig, heeft gezegd dat ze de helft van de taakstelling niet doorvoert. Dat is voor Dordrecht dus die één komma acht miljoen, die we in 2025 minder hoeven te bezuinigen, dan dat we vorig jaar voor het Rijksbesluit dachten. Dus dat is die vijftig-vijftig. En voor de wijkteams geldt een aantal dingen. Ik weet zeg maar een deel, en dat zal nadrukkelijk ook aan de orde komen in de Integrale Visie sociaal domein, ik weet niet of het altijd specialistischer wordt en ingewikkelder wordt.

Voor een deel gaat het ook om accepteren, dat dingen zijn zoals ze zijn en te redeneren vanuit het gezin. Dus wat je nu ziet en dus dat is best wel een, dat is voor medewerkers van het wijkteam heel ingewikkeld. In feite zie je dus nu bijvoorbeeld vaak, maar niet vaak, je ziet af en toe in een gezin, dat iemand komt in een gezin en het is er rommelig en het kind is niet helemaal goed aangekleed en de moeder is een beetje druk. Voor je het weet wordt dan gezegd van, oh jee, is het hier wel veilig, want het is hier niet schoon, het kind is niet helemaal goed aangekleed, de moeder is niet in control, hier moeten we wat doen. Je kan ook naar die situatie kijken met enige afstand en zeggen van nou, gaat het kind naar school? Krijgt het, dus het beeld van, wij zijn met zijn allen heel erg gericht op, elke vorm van onveiligheid voorkomen. Wat je volgens mij met, wat we met elkaar moeten doen en dat zit ook in de discussie over reikwijdte van, wat vinden we nog acceptabel, normaal? En wanneer zeggen we, hier moeten we ingrijpen, hier moet zorg toegepast worden, hier moet een kind uit huis gehaald worden? Dus ik, zeg maar, dus dat is de ene waarom ik denk van, het wordt, het is voor de wijkteams vooral ingewikkeld op het moment, dat wij niet helder met elkaar kaders vaststellen over, waar we vinden dat zaken nog acceptabel zijn en waar zaken niet meer acceptabel zijn. Wat ook is, is dat we zeggen van, we willen veel vaker naar algemene voorzieningen. Dus nu zie je heel vaak dat dingen individueel, dus dat er zorg in individuele vorm geleverd worden. Je kan ook zeggen of het nou om opvoedondersteuning gaat of over weerbaarheid of over zelfvertrouwen van kinderen, dat kan je ook in groepsaanbod doen, wat het dus een stuk goedkoper maakt.

De voorzitter: Ik was op zoek naar de punten. Dank. Mevrouw Schnabel had nog een vervolgvraag.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, hele kleine vraag nog daarbij. Want ik vraag me af, juist om goed in te kunnen schatten of een situatie veilig of onveilig is, heb je toch juist ja, een specialistisch oog nodig juist of om dat onderscheid te kunnen maken?

Mevrouw Smid-Marsman: Nou, het idee in het toekomstscenario is juist, dat zo'n wijkteam gewoon echt in het gezin komt en dus ook veel gezinnen ziet. Maar dat het daar waar het heel, dus waar ze de vragen hebben, dat Veilig Thuis nog steeds beschikbaar is om dus advies te geven, mee te kijken. Maar om vooral te zorgen, dat dat gezin dus één aanspreekpunt houdt. Dat er één beg... Dus dat het niet is van, je gaat van het wijkteam naar Veilig Thuis, van Veilig Thuis naar het wijkteam, met steeds weer een nieuw gezicht en een nieuw iemand in het gezin. Maar het is nadrukkelijk de bedoeling, dat Veilig Thuis beschikbaar blijft, om dus inderdaad specialistisch advies te geven en mee te denken.

De voorzitter: Ik zie een vraag bij mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter. Aan de ene kant heb ik zo iets, ik heb een aantal commissies Sociaal gemist hoor, bewust, een jaar of acht of zo. Maar ik heb echt het idee van, het is een soort Bold and the Beautiful, want ik hoor dingen, die ik veertien jaar geleden bij wijze van spreken, ook hoorde. Dat is best wel triest eigenlijk. En ik fok me daar dus ook over op, heb ik dus nu gemerkt. En ik hoor ...

De voorzitter: En uw vraag is?

Mevrouw Koene: En mijn vraag is dus ook, als ik dit dan allemaal hoor. Ik hoor mevrouw Smid allemaal dingen zeggen, dat ik dan denk, daar hebben we nou juist de professionals voor. Bedoel, wij gaan hierover, om de kaders te stellen. Laten we nou niet gaan bedenken hier met elkaar, wat goed is voor een jongere of niet. Daar zijn mensen, die hebben daar heel erg goed voor geleerd en laten we dat nou daar laten. Dus wat kunnen we nou, wat kunnen we nou als gemeente concreet dus op dit punt, doen als gemeenteraad, zonder ons met die uitvoering te bemoeien?

De voorzitter: Dat is een fantastische technische vraag, dus wie kan ik daarvoor aankijken?

Mevrouw Smid-Marsman: Straks bij de Integrale Visie sociaal domein met elkaar, de uitgangspunten vaststellen. Die uitgangspunten zijn dan het kader voor de uitvoering.

De voorzitter: Wil ik hier als voorzitter toch opgemerkt hebben, dat, want ik hoor her en der wat reacties. Het is een onderwerp wat volgens mij ook toe doet. Maar we zitten hier wel met elkaar ook, omdat er aanwezigen zijn en mensen meekijken, om ja, met elkaar technisch hiernaar te kijken. We kunnen later hier met politiek of beoordeelsvorming nader nog een rondetafelgesprek organiseren. Dus laten we ook elkaar scherp houden, dat we het in de techniek houden.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter. Ik merk ook net als mevrouw Koene, dat ik me ook een beetje op zit te winden over, wat is er nou in al die jaren gebeurd? Ik weet een jaar voor 2000, waren we al bezig met 18-min, 18-plus en zo. En dat is kennelijk nog steeds niet veranderd. Maar ik heb wel een paar vragen. Want toch ook die normenkaders versus aanbieders versus de professionals, geeft het vertrouwen en de verantwoordelijkheid ook aan de professionals. Ik hoorde u net zeggen, ik hoorde mevrouw ... Smid, Gemma wou ik zeggen, mevrouw Smid ja, zeggen van ja, we moeten toch wel die normenkaders stellen. Want stel je voor, dat er toch een beetje gesjoemeld wordt, met allerlei dingen om die hulp te verlenen? Hoe zit dat hè? Geef ze vertrouwen en verantwoordelijkheid, eigenlijk in aansluiting wat mevrouw Koene zei. Daarnaast heb ik ook nog wel de vraag, de Hervormingsagenda is toch ook ingegeven, om ook het aantal aanbieders terug te dringen. Daar hoor ik dus ook helemaal niets over. Nog een kleine aanvullende vraag even over wat u zei van, we gaan, in die Integrale Visie gaan we dat allemaal samenstellen. Die Integrale Visie, door wie wordt die dan samengesteld? Door mensen van de gemeente of worden daar ook juist de hulpverlening, wordt daar de hulpverlening bij betrokken? Want die weten volgens mij, precies wat er nodig is.

De voorzitter: Zijn drie vragen.

Mevrouw Smid-Marsman: Volgens mij, kan ik de meeste beantwoorden. Het normenkader heeft uw raad vastgesteld en is de basis voor de verordening. Als ik dat niet goed geformuleerd heb, dan spijt me dat. Maar daar zit nadrukkelijk juist de ruimte in ook voor professionals, om de afweging binnen dat normenkader te maken.

Daarom is ook de ruimte om af te wijken van de normen hè, dus dat dat is nadrukkelijk aan de orde. Want we vinden het heel erg belangrijk, dat juist vertrouwen en verantwoordelijkheid bij die medewerkers en bij die professionals ligt. Het is niet de bedoeling van het Hervormingsagenda om het aantal aanbieders terug te dringen, het is de bedoeling van de Hervormingsagenda om het aantal producten terug te dringen, zodat de administratieve last verlicht wordt. Ja, ik kan er niks aan doen, maar nou ja, misschien ja, nee, maar dat ... Dus even kijken en de Visie sociaal domein is de visie, die u zelf vast gaat stellen en die daarna tot een aantal uitvoeringsprogramma 's wordt gewerkt. In ieder geval hebben wij onze belangrijkste stakeholders, betrokken bij de opstelling van die visie.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, kleine aanvullende vraag, of ik het goed begrepen heb.

De voorzitter: Aanvullende vraag, Kruger.

Mevrouw Kruger: Dank u. Kruger. Dank u wel, voorzitter. Hoor ik u nu goed zeggen, dat het, niet het aantal aanbieders moet worden teruggedrongen, maar het aantal producten? Dus we gaan niet kijken naar wat iemand nodig heeft en daar gaan we een product op verzinnen. Nee, we gaan het aantal producten terugdringen en daar moet iedereen weer aan kunnen conformeren, als je iets wil. Zoiets?

Mevrouw Smid-Marsman: Nee. En even he, dit is dus wat het Rijk, dit is niet wat wij in Dordrecht verzonnen hebben, maar wat het Rijk afgesproken heeft, met de andere vier partijen in de vijfhoek. Een van de grote kosten is volgens de aanbieders, de enorme administratieve last die er voor aanbieders is. En een van die dingen komt voort uit het feit, dat er heel veel verschillende productcategorieën zijn. Dus als jij aanbod hebt, dan kan je gedragsondersteuning, licht gestraft ondersteuning, micht, midden, opvoedondersteuning A, opvoedondersteuning C, specialist. Dus de afspraak is gemaakt, dat het aantal productcategorieën wordt teruggebracht, zodat een aanbieder zeg maar nog maar vier vakjes hoeft, nu overdrijf ik hè, maar nog maar vier vakjes kan, hoeft te kiezen. Daarbinnen zit dus dan een cluster van producten en dat zou het dus voor de aanbieders heel veel makkelijker maken, waardoor het weer goedkoper zou worden.

Mevrouw Kruger: Oké.

De voorzitter: Mevrouw Kruger, zou u uw microfoon uit kunnen zetten? Dan heb ik, Ronald heb ik echt gezien. Ik heb mijnheer Van Ballegooijen gezien, maar mijnheer De Heer was eerder.

Mijnheer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Concludeer in ieder geval, dat het een giga complex onderwerp is en te veel voor een uurtje. Toch bedankt in ieder geval voor de presentatie, ondanks dat het wel duizelt. Ik merk dat we ook proberen te begrijpen, wat omvat nou precies de Hervormingsagenda. Tegelijkertijd proberen we dat natuurlijk echt te vertalen naar hier, naar Dordrecht de komende tijd. En wat wij als raad daar ook voor mogelijk positieve invloed op kunnen hebben. Dan begrijp ik, dat we hier ook spreken over een programma Werk voor de Jeugd, het werd ook echt even aangehaald. Dat liep vanaf september vorig jaar begrijp ik, tot eind dit jaar.

Een korte periode van zestien maanden, die bijna ook is afgelopen. Was meer benieuwd omdat ik lijk, denk te begrijpen, dat het ook redelijk aansluit bij wat straks die Hervormingsagenda Jeugd ook gaat betekenen. Zijn daar mogelijk al ondanks dat de evaluatie nog niet heeft plaatsgevonden, wel ook al lessen uit te trekken, die we misschien hier ook kunnen leren op dit moment?

De voorzitter: Mevrouw Smid.

Mevrouw Smid-Marsman: Ja, we hebben de evaluatie ambtelijk net afgerond en dat wordt binnenkort in het portefeuillehouders overleg Jeugd besproken. Wat we daar proberen, zijn een aantal onderwerpen waarvan we zeggen, dat is goed om met zijn tienden op te pakken, omdat we er allemaal mee bezig zijn. De conclusie is, dat er dus ook het komend jaar, een aantal van die onderwerpen zijn. Een hele belangrijk is het Toekomstscenario Kind en Gezinsbescherming. Maar we willen ook rond monitoring nog met elkaar, een aantal dingen blijven doen. En we hebben gezegd, we moeten kijken hoe we samen wat we rond de Hervormingsagenda moeten oppakken, hoe we dat in de regio willen oppakken. Dus in die zin zijn daar wel lessen uitgetrokken, maar die moeten nog bestuurlijk vastgesteld worden.

De voorzitter: Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter, even een opmerking vooraf. Ik denk dat we duidelijk zien, dat we met een volslagen vastgelopen systeem te maken hebben. Alleen al het feit, dat je er vijf jaar over moet doen hè, om een wet te kunnen veranderen. En het feit, dat we helemaal niet praten over, wat voor zorg hebben kinderen nodig? Maar dat ze praten over inkoopkaders, normeringen, monitoring, allemaal administratie en bureaucratie. Dat toont wel aan, dat de decentralisatie en de marktwerking hebben geleid, tot een volkomen vastgelopen systeem. Dan overgaand tot de concrete vragen. Het hele idee van de decentralisatie was van, die gemeenten, die staan zo dicht bij de mensen. Die kunnen dat heel goedkoop allemaal gaan regelen, want ze zien precies wat er nodig is en daardoor wordt het allemaal veel efficiënte. Nu wordt er gesproken van ja, maar alles moet wel regionaal, helemaal goed geregeld worden hè. Dus eerste vraag. Ondergraaft het niet het hele principe van de decentralisatie? En de tweede vraag. Het idee is van die hele Hervormingsagenda nu hè, dat straks in deze gemeente en voor de regio wordt het dan natuurlijk nog veel meer bij elkaar, drie komma twee miljoen kunnen bezuinigen in jaarbasis. Hoe realistisch is dat?

De voorzitter: Gaan we voor de afwisseling misschien, de heer Magnee het woord geven? Of toch mevrouw Smid?

Mevrouw Smid-Marsman: Die laatste, die is dermate politiek, die laat ik aan mijn buurman.

De voorzitter: Ja, nou, dan laten we hem.

Mevrouw Smid-Marsman: En de eerste misschien ook.

De voorzitter: Ik ben het met die lezing eens. Dus wat mij betreft, kunnen we die laatste ook in het midden laten liggen, voor een ander moment bewaren.

De heer Magnee: Het is hele complexe materie, dat blijkt. Ik heb al eerder sessies met deze raad of met de vorige raad gehad, waarin dat ook aan de orde is geweest. En je ziet dat je iedere keer één stap vooruit zet of twee stappen vooruit en weer eentje terug. Maar dat betekent niet, dat je niks hoeft te doen. Het is belangrijk om regionaal en landelijk goeie afspraken te maken, over de zorg die beschikbaar moet zijn. Want als je dat niet doet, dan kun je lokaal die zorg ook niet inzetten. Bepalen welke zorg er in een gezin nodig is, dat is echt de taak van de professional. Ik heb wel eens de vraag gehad, die hier ook aan de orde was, vertrouw je die professional dan niet? Nou, ik kan u zeggen, ik heb ook aan de kant van zorgaanbieders gewerkt. Ik heb daar in de keuken gekeken, hoe het gaat. Daarop baseer ik de uitspraak, ik vertrouw die zorg professional wel, maar ik vertrouw hun bedrijfsbureau niet. Want daar wordt vervolgens gekeken op basis van die zorgvraag, welke producten gaan we inzetten? En als er zeg maar een basis GGZ-vraag ligt, dan wil het bedrijfsbureau nu al zo'n specialistische GGZ-vraag van maken, want daar krijgen ze meer geld voor van de gemeenten. Op die manier kijken ze ook van, wordt er vrij makkelijk soms gevraagd, om verlenging van een beschikking. Zes maanden zijn ze met een jeugdige bezig geweest. Ja, als we dat nog zes maanden kunnen doen en ik zeg het heel hard, maar als we het nog zes maanden kunnen, dan hebben we nog zes maanden inkomen. Heeft het nou wat opgeleverd in die zes maanden en gaat die andere zes maanden ook nog wat opleveren? Dat is dan de vraag. Dit zijn echt praktijkvoorbeelden. Daarom is hier in de regio ook dat normenkader opgesteld, in overleg met al die aanbieders, die dondersgoed weten dat ze dit doen. En daarop aangesproken zijn en zeggen, voortaan gaat die professional in overleg met de specialist. Maar gaat die professional kijken, welke zorg is er nodig? Niet te veel, niet te weinig, de juiste zorg en ook niet te lang, ook niet kort, maar ook niet te lang. Daar is dat normenkader voor bedoeld, om de kwaliteit van zorg te waarborgen en om ook, de beheersing van kosten mogelijk te maken. Hoeveel aanbieders heb je daarvoor nodig? Dat is altijd een hele interessante vraag. Hebben we er te veel, zijn er te weinig? Dat speelt in iedere regio in Nederland. We hebben in Nederland een stramien gehad van Open House, nou, technische termen uit de aanbestedingen wereld, waardoor iedere jeugdhulp aanbieder gecontracteerd moest worden. Dat opent natuurlijk de weg naar allerlei gelukszoekers. Ik wil de term cowboys niet gebruiken, want dat doe ik een hele sector tekort. Maar die zitten er ook tussen. Maar daardoor is een verschuiving ontstaan van capaciteit bij zware zorg, de systeem instellingen zoals hier, partijen als Enver en Yulius, naar lokale praktijken. Aan de ene kant is dat goed, de geografische spreiding. Aan de ander kant, worden daardoor ook de krenten uit de pap gehaald. De kostenstructuur van die grote systeem partijen is heel anders, dan die kleine aanbieders en toch kregen ze altijd hetzelfde tarief betaald. Nou, ook daar is in deze regio een onderscheid nu in gemaakt. Systeem aanbieders, die klinieken hebben, die specialistische zorg hebben, die kunnen een hoger tarief declareren dan een praktijk van een vrijgevestigde, want die heeft veel minder kosten. Dan is die discussie over hoeveel aanbieders moet je hebben, is wat minder relevant, maar je wil wel zorgen voor een optimaal aanbod.

Dus het moet beschikbaar zijn, maar ook niet te veel. Van die specialistische aanbieders, de Envers uit deze regio, daar heb je er geen tien van nodig. Eén nou, misschien twee om onvoorziene capaciteit te hebben, dat is voldoende. Van die vrijgevestigde maakt het niet zoveel uit. Als iemand een psycholoog of een orthopedagoog dichtbij in de wijk wil hebben, omdat dat makkelijk is met je kind, dat kan ik me heel goed voorstellen. Dus daar hoeft je niet zozeer beperkingen op te leggen. Maar je wil wel zorgen, dat die specialistische jeugdhulp, dat die altijd gewaarborgd en beschikbaar blijft. Daar zie je de afgelopen jaren een enorme verschuiving, waardoor die in de problemen zijn gekomen. Dus het aantal aanbieders is niet zo relevant, maar wel de differentiatie en de tariefstelling daaromheen. Technisch antwoord, maar dat was volgens mij ook de vraag.

De voorzitter: Dank voor uw antwoord. De heer Van Ballegooijen had nog een vraag.

De heer Van Ballegooijen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb ook een vraag aan de heer Magnee. Die gaf aan een aantal, op een gegeven moment in zijn reflectie ook een aantal manieren, waarop eventueel vooruit zou kunnen worden gelopen, op nou ja, de wetgeving die verwacht wordt. Ik kreeg het idee, dat het misschien ook wel tussen neus en lippen door, werd aangeraden. Dus mijn eerste vraag is, klopt dat? Tweede vraag is eigenlijk, kunt u kort schetsen wat de voordelen, maar misschien ook de risico's zijn van vooruitlopen op deze wetgeving, als het gaat om bijvoorbeeld die reikwijdte?

De heer Magnee: Ja, ik aarzel nu even, want ik ben zijdelings betrokken geweest bij de totstandkoming van de verordening hier in de raad. Dus om daar dan een oordeel over uit te spreken, is natuurlijk wat lastig. Maar ik ben wel van mening, dat daar meer ingezet had, laat ik het zo zeggen. De stelling geen kind tussen wal en schip, is natuurlijk een hele waardevolle stelling, maar gaat dan ook voorbij aan die afbakening van die reikwijdte. In die afbakening kun je misschien heel moeilijk iets zeggen over, waar stopt de verantwoordelijkheid van de ouders? Ja, die stopt eigenlijk nooit, maar waar stopt de mogelijkheden van de ouders, om opvoedondersteuning te bieden en jeugdhulp te bieden? En waar moet het wijkteam c.q. de gespecialiseerde jeugdhulp dat overnemen? Tegelijkertijd kun je wel zeggen van ja, dyslexie vraagstuk, is dat iets wat je uit de jeugdhulp pot moet betalen? Of komt dat uit de onderwijs pot of kunnen ouders ... Ik heb zelf drie jongens. Het is, ik vond het vreemd, maar het blijkt erfelijk zijn, ik heb drie jongens met dyslexie. Ik heb dat altijd gedaan maar ja, ik ken de wegen, vanuit de Zorgverzekeringswet. Zij hadden al ondersteuning van een logopediste en die heeft ook de dyslexie behandeling gedaan. Daardoor viel het onder de Zorgverzekeringswet. En niet uit het jeugdhulp budget van de gemeente. Nou ja, dan kun je, als gemeente kun je daar natuurlijk afspraken of stelling over innemen. Hetzelfde geldt, ligt wat moeilijker, leerling vervoer ligt heel erg onder vuur de laatste tijd, over de kwaliteit. Maar ik heb ook de voorbeelden gezien, waar ouders hun kinderen net zo makkelijk kilometers ver weg, op woensdagmiddag naar de voetbal brengen. Of weet ik veel wat. Maar ze zijn niet in staat, om diezelfde kinderen dan naar school te brengen en dan doen ze een beroep op leerlingen vervoer, in voorkomende omstandigheden. Ook daarvan zou je zeggen ja, kun je iets strenger kijken, of ieder gezin wel een beroep moet kunnen doen op dat leerlingvervoer, of dat ouders zelf in staat zijn om dat te doen?

Nou, zo zijn er allerlei dingen die op een grijs gebied zitten, maar waar je als gemeente wel een keuze in zou kunnen maken. Welk risico loop je dan? Ik denk, het enige risico wat je loopt is, dat je misschien strenger bent dan wat het Rijk mee gaat komen. En dat is hier ook, het is altijd als je daar de discussie over gaat voeren, is het heel lastig, want je gaat best wel een streng beleid neerzetten. Maar tegelijkertijd, willen jullie ook de kosten in de hand houden. Dus ja, dat vraagt bepaalde keuzes.

Mevrouw Smid-Marsman: Mag ik daar één kleine aanvulling aan geven? Omdat ik denk dat het belangrijk is, dat de doelstelling van het de kosten in de hand houden vooral erop gericht is, om de kinderen die echt specialistische hulp nodig hebben, dat daar gewoon en de menskracht en middelen voor zijn. Dus het is niet een doel op zich, maar het is vooral gericht op ervoor zorgen, dat diegenen die het echt nodig hebben, dat die voldoende bediend worden.

De voorzitter: Er is nog tijd voor één vraag. Dus ik zag de heer Portier al met de vinger in de lucht zitten, maar die is al een keer geweest. Dus misschien is er nog iemand anders, die nog een prangende vraag heeft? Of verlenen we de heer Portier de gunst, eenmaal, andermaal? Mijnheer Portier, de laatste vraag.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Ik vroeg me af, moeten we ons in de VNG niet inzetten, dat gewoon alle specialistische hulp, gewoon onder verantwoordelijkheid vanuit het Rijk gaat vallen? En het liefst gewoon in het kader van de gezondheidszorg.

De voorzitter: Ja, dat is, uiteindelijk denken mensen is de vader van de gedachte soms, maar dat is wel een wat politiek gekleurde vraag, aan de mensen die hier te gast zijn. Dan zie ik toch mevrouw Kruger, nog een allerlaatste vraag?

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter. Nou, ik wil in ieder geval de gasten bedanken, voor de presentatie en ook de beantwoording van de vragen. Ik wil eigenlijk een afsluitende opmerking maken of in die zin afsluitend, dat is natuurlijk aan u.

De voorzitter: U mag de aanzet leveren.

Mevrouw Kruger: Ik zit gewoon echt, ik ben heel erg aan het worstelen, wat ik hier nu mee moet. Want ik hoor met alle respect, heel weinig nieuw, iets nieuws van wat we al jaren geleden hadden. Bij de Drechtraad en zo waren we al bezig, één loket, één dit en één dat. Ik krijg zo'n gevoel van, het kind wordt het kind van de rekening weer, door hoe we er op dit moment alsmaar over aan het praten zijn. Ik weet het gewoon even niet. En ik weet niet, of we nu op de goede weg zijn met ja, we hebben het over een integrale visie, welke visie dan, wat integraal? We hebben het over zorgaanbieders, we hebben het over producten, we hebben het over registratie. Een hele wirrewar van problemen, die sowieso in de zorg zitten. Maar ten aanzien van jeugdhulp? En ja, mijnheer, nu ben ik uw achter... Magnee. U wees de weg inderdaad naar de Zorgverzekeringswet. Dan denk ik ja, gemeente, misschien kunnen we of dat zullen trouwens de welzijnsteams ook of de jeugdteams ook wel weten, geef het advies dan om daar dat aan te vragen. Of stuur door, in plaats van dat alles op de jeugdhulp komt.

Goed, ik nou ja, goed. Dat wou ik gewoon even kwijt, want ik zie het gewoon, ik ben echt verbaasd over deze sessie.

De voorzitter: Het kan overigens ook een ook een waardevolle constatering zijn, dat we het soms gewoon even niet weten. Dat we daardoor kijken naar, wat er in het vooruitzicht ligt.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, maar toch even nog. Als we bedenken dat wij en ik ben niet de enige, die het nu constateert, al zo lang bezig zijn. We zitten in 2023. Er is eigenlijk in mijn ogen weinig tot niets veranderd. En met de tijdlijn die net gepresenteerd is, dat we nog eens vijf jaar er gaan, over gaan doen om ja, waar naartoe te gaan veranderen, weet ik niet. Ik zie dat kind hier nog ergens gewoon drijven, want ik kan het nog niet ergens plaatsen. Ik weet het niet, ik maak me zeer ongerust. Laat ik dat zo zeggen.

De voorzitter: Dat is goed dat u dat aangeeft, mevrouw Kruger. Het was ook absoluut niet bagatelliserend bedoeld verder. Hetgeen wat we wel nu in het vooruitzicht hebben als commissie is, dat we op 28 november tweede sessie gepland hebben, met een rondetafelgesprek. En ook enkele gasten achter mij ook aanwezig zullen zijn, als deelnemer van die bijeenkomst. En ik denk, ik spreek ook de wens uit denk namens de commissie, dat het ook op dat punt meer duidelijkheid ook is, over bijvoorbeeld hè die evaluatie of het normenkader bij de inkoop jeugd, waar ook over gesproken was. Sowieso hebben we natuurlijk met elkaar, ook best een complexe route te pakken met die Integrale Visie voor het sociaal domein. Dus we moeten misschien ook elkaar en als raadsleden, commissieleden scherp op houden, hoe we dit proces op een goede manier voeren. Ja, dan stel ik bij dezen voor als uw voorzitter, dat we voor de volgende keer, de 28^e inplannen voor dat rondetafelgesprek. En dat je dan bij afsluiting van die bijeenkomst, met elkaar bepaalt wat dan de vervolgstappen zijn. Zodat we ook daarmee voldoende erkennen, wat onder andere mevrouw Kruger nu aangeeft, dat een deel van de commissie ook echt wel wil, dat we hier ook de komende jaren weer stappen op gaan maken. Wat ik hem op die manier goed samen of hebben mensen hier nog iets op toe te voegen? Ja. Ja, ik krijg net een soort reddingsboei aangeworpen. Er is natuurlijk ook een andere gedachtegang mogelijk. Er is natuurlijk landelijk best wel wat aan de gang, er zijn verkiezingen. Straks ligt, is er een nieuw kabinet met een nieuw regeerakkoord, waar misschien ook wel wat meer duidelijkheid wordt gegeven, op de richting die het Rijk geeft, waar nu heel veel onduidelijk op is. Wat we natuurlijk ook kunnen doen is, dat we het rondetafelgesprek na de, na het vormen van de nieuwe regering en ook nieuw Rijksbeleid plannen. Maar als dat niet op uw instemming kan rekenen, zou ik zeggen, hou hem lekker op de 28e. Kijk, ik ben onafhankelijk voorzitter, zou mij verder een Dordtse wordt wezen. Oké, dan sluiten we hem op die manier af. Dan zie ik nog één vinger van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Ik was benieuwd, welke zorgprofessionals worden uitgenodigd?

De voorzitter: Ja, daar komt de griffie op terug. Maar gebruikelijk is wel, als u daar persoonlijke wensen op heeft, dan staat natuurlijk altijd partijen vrij om daar contacten over te zoeken met de griffie, om goede vertegenwoordiging daar aanwezig te hebben. Oké, nou, dan dank ik iedereen voor de aanwezigheid en onze gasten. Ik wens iedereen nog een hele fijne en productieve avond.

4. Memo Totstandkoming beleidsrijke huisvestingsverordening 2024

Voorzitter: mevrouw Boom-Vos
Commissiegriffier: mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. In 't Veld (VSP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Mevr. Nieuwland-Van den Bosse (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Portier (SP)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Dhr. De Vries (VSP)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop.

Deskundigen: dhr. G. Weber (beleidsadviseur wonen).

De voorzitter: Ik ga gewoon beginnen. Het loopt overal uit, maar anders lopen wij dadelijk ook uit. Ja. Mag ik de aandacht van iedereen? Dank u wel. Welkom. Ik wil de huidige bezoekers, neem plaats, mevrouw Van de Vugt. Van Vugt, sorry. Franciske, is makkelijker. Ik wil iedereen welkom heten, ook wethouder Heijkoop. Ik wil u ook voorstellen aan de heer Günter Weber, beleidsadviseur voor wonen. Die zal het consultatieproces begeleiden en doorlopen. Nou ga ik toch al wel beginnen, of dat ik iedereen voor kan laten stellen. Ik begin hier rechts voor het verslag.

Mevrouw Van Poppel: Denise Van Poppel, commissiegriffier.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter Voor Dordt.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Eline Nieuwland, ChristenUnie/SGP.

De heer Weber: Günter Weber, beleidsadviseur wonen.

De heer In 't Veld: Richard In 't Veld, VSP.

De heer De Vries: André de Vries, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, Dordtse DENK.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Heijkoop: Peter Heijkoop, namens het college.

De voorzitter: Dank u wel. Wij zijn hier bijeen, omdat we bij het bespreken van het raadsvoorstel Vaststellen huisvestingsverordening Dordrecht per 1 juli 2023, een toezegging hebben gekregen van de wethouder Heijkoop, omdat er door het college na de zomer een consultatie bijeenkomst zou worden georganiseerd, in voorbereiding op de beleidsrijke huisvestingsverordening 2024. Nou, dat is een mooie reden. Op 3 oktober hebben we al een technisch, heeft er al een technische briefing plaatsgevonden en zijn de mogelijkheden of onmogelijkheden in de bestaande wet- en regelgeving toegelicht. En deze consultaties sluiten hierop aan. Ik welkom de heer Uysal van GroenLinks. Nou, heet hem welkom. Gekke naam. Voordat wij beginnen aan de stellingen en de consultatie, hebben wij eigenlijk, staat in de presentatie nog, dat we nog een onderwerp negen hebben, een inventarisatie van overige onderwerpen. Ik wil eigenlijk deze inventariseren, zodat we weten, hoeveel tijd we voor de discussies per stelling hebben. Zijn er nog punten voor overige onderwerpen, die ingediend worden? Ik zie, de heer De Vries heeft zijn microfoon open. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Moeten die overige punten nu al?

De voorzitter: Nee, nee, nee. We gaan ze niet bespreken, maar ik zou graag willen weten hoeveel en of dat u er heeft. Dus mevrouw Van Vugt heeft een overig punt. Mevrouw Koene?

Mevrouw Koene: Nee, ik heb geen, ik heb alleen maar een ordevoorstel. We kunnen toch door die stellingen heen en aan de hand daarvan dan ...

De voorzitter: Nee, we hebben eigenlijk juist, voor de orde willen, zijn we even aan het inventariseren, of dat we voor die overige onderwerpen, een kwartier of een half uur nodig hebben. Vandaar en dan gaan we door naar alle stellingen. Dan denk ik, dat we dus gewoon de planning aanhouden, dat we een kwartier behouden. Dan wil ik nu graag het woord geven aan de heer Weber.

De heer Weber: Ja. Dan hoop ik, dat ik nu even wat technische ondersteuning krijg, om de stellingen op het scherm te krijgen.

Mevrouw ...: Wel een korte stelling.

De voorzitter: Nou, ik, wij doen tien minuten per stelling. Is dat, dat is te veel. Kijk, als het eerder, sneller kan, dan mag het. Acht stellingen hè? Ja. En overige onderwerpen.

De heer Weber: Ja. Ik heb een presentatie gemaakt, maar ik ga hem niet presenteren. Ik kom hier vanavond om, vooral om informatie op te halen bij jullie. We hebben nu eigenlijk besloten, dat we eerst door de stellingen heen gaan lopen en als er dan vervolgens nog onderwerpen zijn, die belangrijk zijn om mee te nemen, dan hebben we daar misschien nog wat tijd voor over. De eerste stelling was, dat woonruimteverdeling op basis van inschrijfduur, niet meer van deze tijd is. En ik heb daaronder een soort van toelichting geschreven. Ja. Ik zou graag willen weten, wat men hierover denkt? En wat er ...

De voorzitter: Wie mag ik daarvoor het woord geven? Mijnheer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Nou ja, goed. Wat ons betreft, klopt de stelling niet helemaal. Omdat je eigenlijk ook zegt van, we bedienen vooral de ouderen, die al een woning hebben. Die ouderen laten ook een woning achter, dus dat bevordert eigenlijk ook doorstroming. Dus als je zegt van ja, we bedienen vooral de ouderen, dan zijn we het daar eigenlijk niet mee eens. Je zou gewoon ook kunnen kijken naar een doelgroepenbeleid bij de bouw, waarmee er meer gebouwd wordt voor ouderen, om die doorstroming juist te bevorderen. Zodat die eengezinswoningen ook voor anderen vrijkomen en dan ook voor starters te gaan bouwen. Dus dan heb je eigenlijk de doorstroom aan de ene kant, de ouderen die kunnen doorstromen en bedien je eigenlijk ook die starters of die jongeren aan de onderkant.

De heer Weber: Is het de bedoeling, dat ik daar gelijk op kan reageren? Of ...

De voorzitter: Nou, ik, laten we even de raad en de commissieleden of de raadsleden ...
De heer Portier en daarna de heer Venderbos.

De heer Portier: Dank, voorzitter. Want ik denk, als we één-tweetjes gaan krijgen, tussen iemand die iets zegt en daar gelijk weer een antwoord op, dat heel lang gaat duren. Specifiek over deze stelling.

Ik denk, dat inschrijfduur wel degelijk een rol kan spelen. Met een gemengd systeem, waarbij je vooral moet gaan kijken, naar de geschikte woning voor degene die woningzoekende is hè. Dus als je een benedenwoning hebt hè met niet een hele grote tuin en dergelijke, en er is een oudere die op zoek is naar een woning. Ja, dan zou dat een belangrijke rol moeten spelen. Heb je een bovenkamertje, wat klein met een gro... een steile trap hè, dan zou er eerder een jongere in terecht kunnen komen. Heb je een wat ruimere woning, eerder een gezin. Maar als je binnen die categorieën zal ik maar zeggen, moet kiezen dan denk ik van ja, iemand die al tien jaar zit te wachten en nog steeds niet aan de beurt is en in een moeilijke situatie zit, dan zou je degelijk ook die inschrijfduur denk ik, een rol kunnen laten spelen. En uiteraard speelde het hele probleem niet, als er gewoon voldoende sociale en betaalbare woningen ...

De voorzitter: Uiteraard. Heer Venderbos.

Dhr. Venderbos-Lambinon: Ja, wij vinden gewoon eigenlijk, dat je het systeem zou moeten veranderen in maken, bouwen en verdelen in doelgroep woningen. Bijvoorbeeld kleine woningen van veertig tot zeventig vierkante meiden realiseren, maar dan alleen bestemd voor jongeren en starters. En de grotere woningen voor mensen met gezinnen en die wat ouder zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Ik vind het wel een interessante gedachte, om daar toch iets aan te doen. Want het staat mij bij, dat ik op mijn achttiende verjaardag mijn inschrijving als het ware, cadeau kreeg van mijn ouders. Die al voor ons nadachten van, je weet maar nooit of je het ooit nodig hebt. Dus het kan namelijk ook een soort rat race zijn van, als je er maar vroeg genoeg bij bent, dat je inderdaad dan op het juiste moment als het ware, die woning kunt krijgen. Dus ja, toch een soort van gemengd systeem, waar je inderdaad meer dingen mee kunt laten wegen. Bijvoorbeeld wat hier ook genoemd wordt, of mensen ook actief al langer op zoek zijn. Want kijk, ik heb zeker sympathie voor degene die al tien jaar op zoek is, dan wil je ook gewoon, dat die eerder een woning krijgt. Maar tien jaar ingeschreven staan, wil dan ook nog niet zeggen, dat je tien jaar op zoek bent. Dus daar ergens een balans tussen, lijkt me een interessante gedachte.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere meningen? Ga uw gang.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Dank, voorzitter. Ik zou eigenlijk willen stellen, dat de stelling zoals die nu verwoord staat, eigenlijk misschien wel te beperkt is. Als je kijkt zeg maar, naar de huidige situatie. Woonruimteverdeling op basis van inschrijfduur is niet meer van deze tijd. Ik zou zeggen, niet alleen op basis van inschrijfduur is van deze tijd. Naast dat zijn een aantal andere aspecten wat ons betreft, van belang. Als je kijkt naar zeg maar, hoe nou ja, de markt ook in elkaar steekt. Sowieso is er weinig aanbod. Nou ja, er zijn mensen die zich meer of minder actief zeg maar, op die markt ook begeven. Nou ja, we kennen ook allemaal wel de kwaliteit zoekers, dus daar zou je wat ons betreft, ook iets mee kunnen doen. Dus dat je eigenlijk eerder een nou ja, drie componenten model hebt zeg maar, als een enkelvoudig componenten model.

De voorzitter: Dank u wel. Wil ik de heer Noldus, dan mevrouw Van Vugt en dan wil ik graag een afronding van deze stelling gaan doen. De heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter. Ik wil voor een groot deel aansluiten bij mevrouw Nieuwland naast mij, want ook wij vinden het een interessante gedachte. We zien wel wat issues en uitdagingen ten opzichte, in de overgang van het huidige systeem hè? Uiteindelijk zul je dat ook op een bepaalde manier, eerlijk en gefaseerd moeten willen laten lopen. Uiteindelijk een kleinere populatie, die meer gericht is en harder op zoek is naar een woning, die een grotere kans heeft, is wat ons beleeft een systeem, wat prima zou kunnen werken. Het huidige wat u ook een beetje inziet, als je maar veel punten verzamelt door op je achttiende er gelijk bij te zijn, nou, dat is soms eerlijk, maar ook lang niet in alle gevallen helemaal eerlijk. En dat is ook reden, dat we volgens mij was het in 2019 denk ik, ook voor de motie over de pilot met loting hebben gestemd, om juist daar te zorgen, dat er iets opengebroken kon, kan worden. Dus nou, je ziet het ook een beetje in terug, om die kansen voor specifieke mensen die hard op zoek zijn, dat wel te vergroten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, ik heb wat moeite met deze stelling. Omdat de uitleg erbij al zo duidelijk een mening geeft, in plaats van dat het een stelling is. Ik vind dat lastig, om er dan nog neutraal of gewoon goed op te reageren. Want het is al gezegd, de woningnood is niet gediend met dit systeem. Nou ja, verder vind ik er ongeveer hetzelfde van, van wat de paar laatste sprekers hebben gezegd.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag, dat ik de heer Katif net de mond snoerde. Nee? Volgens mij hoorde ik meerdere meningen, dat het geen juist gebruik is van het systeem. We, ik hoorde kleinere populatie, waar het om moet gaan. Gericht, hoorde ik zeggen. En ik hoorde, meer stappen beleid. De heer Weber, heeft u nog meer dingen gehoord, die ik gemist heb?

De heer Weber: Ja. Ik hoorde bijvoorbeeld, dat die, over doorstroming, dat dat zou plaatsvinden met dit systeem. Nou, we kunnen eigenlijk wel stellen, dat blijkt ook uit de beschikbaarheidsmonitor en de cijfers daaruit, dat we vooral toewijzen aan mensen van vijftig jaar en ouder, op basis van inschrijfduur. Dus die oudere, die gaat er op een gegeven moment wel uit, maar dan komt er weer, een nieuwe oudere komt erin. En jongeren die komen echt, de groep jongeren is veel groter en de actief woningzoekende jongeren is veel groter dan de actief woningzoekende ouderen. Toch wordt bijna vijftig procent van alle woningen toegewezen aan die oudere groep. Dus er zit gewoon echt een disbalans in. Die doorstroming, die vindt voor een deel wel plaats, maar die gaat in heel veel gevallen niet door tot die jongeren. Dat is, wat ik even daarop wilde zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de tweede stelling en ... Gaan we door naar de tweede stelling. Ik wil een beetje variatie inbrengen, hier wilde ik graag een ja of een nee op stemmen. Kunt u doorgaan naar de tweede stelling?

De heer Weber: Ja, dat is de tweede stelling. Het gaat over mensen die instellingen verlaten. Die worden nu, die die kunnen aan de ene kant, met een voorrangregeling geplaatst worden. Vaak komt men niet daarvoor in aanmerking, omdat men niet aan een van de regels voldoet. Dan kan er als dat, altijd nog teruggevallen worden op een contingent regeling, die er is gemaakt. Er zijn nog geen regionale afspraken gemaakt, over verdeling van de uitstroom uit instellingen. Dat betekent dat nou ja, wat wij zien is, dat er eigenlijk, als het één niet lukt, probeert men het ander. Eigenlijk zouden we er graag een aparte regeling voor hebben. Mensen die instellingen verlaten, die acuut woningzoekend zijn of acuut dakloos dreigen te worden, die zouden eigenlijk gewoon ook bijna acuut geholpen moeten kunnen worden, met behulp van één regeling.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik hier even een stemming over doen. Wie is er voor deze stelling? Ik zie hier drie, gedeeltelijk. En één, twee, drie, vier. Kijk, het worden er steeds meer, negen. Zijn er, is de rest tegen of zijn ook mensen neutraal in deze stelling? Ik hoor iemand, die hier niet aan meedoet. Dus dat is neutraal.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Zou voor mij het begrip instelling, nog even geduid kunnen worden? Is dat ... Nou, ja.

De heer Weber: Ja, dat is een opvanginstelling, zoals bijvoorbeeld het Leger des Heils. Mensen die dus één of meerdere problemen hebben en die opgevangen worden, die anders dakloos zouden zijn. Die vervolgens in behandeling gaan en op een gegeven moment, zijn ze klaar om uit te stromen. Dan zouden ze in principe zelfstandig al dan niet met begeleiding, zouden ze zelfstandig kunnen wonen. Om de uitstroom uit dat soort instellingen gaat het.

De voorzitter: Dank u wel. Heeft iemand die voor deze stelling is, een, die zijn mening toe wil lichten? De heer Portier.

De heer Portier: Ja. Die contingent regeling. Je kan, zou je natuurlijk af kunnen vragen, waarom niet alles in een voorrangregeling. Maar de contingent regeling is natuurlijk ook bedoeld, om een eerlijke verspreiding over gemeentes in de regio te krijgen. Dus ik denk dat dat goed is, om daar inderdaad één regeling voor te hebben. Waarbij je wel moet denken, dat die ruim genoeg moet zijn, die contingenten hè. Om inderdaad iedereen die acuut een woning nodig heeft, die wat voor instelling dan ook verlaat ja, een woning toe te wijzen hè. Dus je zult minder huizen voor je voorrangregeling hebben dan.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter. Aanvulling daarop hè. Want het is heel goed, denken wij, dat omdat de regio duidelijker die afspraken te maken, over uitstroom uit instellingen, die toch vooral hier in Dordt zijn. Dat mensen ook in hun eigen gemeente, daar beter gehuisvest kunnen worden. Aanvullend denken we ook, dat het gewoon beter is om één regeling te hebben. Niet dat een deel van de populatie, beroep doet op regeling A, omdat die toevallig beter uitvalt.

En een deel van de populatie toevallig, in een andere regeling of de tweede, de herkansing kan doen nog in een andere regeling. Het lijkt ons veel praktischer en transparanter, als daar één goede regeling voor is.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er zijn er nog partijen, die nog wat willen toelichten? De heer Katif.

De heer Katif: Ja, dank u wel, voorzitter. Je kan in principe niet tegen de stelling of, niet tegen zijn, tegen de stelling. Simpelweg, als er iemand vanuit een instelling, hetzij een gevangenis, hetzij een waar je voor een of andere psychische probleem behandeld werd en dat je '...' eruit gaat, zo zeggen ja, je kan die man of vrouw niet op straat. Dus je kan nooit tegen zo'n stelling, oneens zijn. Plus als het gaat om eenduidige afspraken, ik zou, ik ben het met de heer Noldus eens. Als je, je moet eigenlijk regionale afspraken maken. Regionale afspraken zou je gewoon kunnen doen door nou ja, we hebben geen Drechtraad meer. Ik zou zeggen, helaas. Nou ja, die is er niet. Zo zou je daar inderdaad afspraken over moeten maken. Dat je gewoon een soort, één geheel identieke regeling. Niet dat wij andere regeling hebben, dan de omringende gemeentes. Want dan ja, heb je een soort leuke mand, zal ik maar zeggen.

De voorzitter: Dus je bent het eens met het voorstel hier, van de contingentsregeling?

De heer Katif: Volmondig, ja.

De voorzitter: Ik kijk even rond. Volgens mij hoorde ik, dat dit, het heeft het grotendeel van de raadsleden de voorkeur, deze stelling. Vooral omdat hierdoor, eerlijker verdeling over de regio hebt. Het is één regeling, die voor iedereen geldt. Dat is duidelijker. En je kan er niet tegen zijn. Was, heb ik hier nog iets gemist? Wil iemand hier nog iets aan toevoegen? Nee? Dat is wel de consultatie. Dan gaan we door naar stelling drie. Kunt u uw microfoon aandoen, mijnheer Weber?

De heer Weber: Deze heeft te maken ook met stelling één, over de inschrijfduur. We hebben op dit moment al, ook een loting model in ons woonruimte verdeelsysteem. Je ziet bij de reacties, dat daar vooral veel jongeren op reageren. En soms krijgen mensen daarbij een woning, die nog maar een maand ingeschreven staan. Dus dat werkt op zich wel. Alleen, als je kijkt naar het totaal aantal, nog steeds kijkt naar het totaal aantal jongeren, wat dan een woning toegewezen krijgt, ten opzichte van de woningen die via inschrijfduur verdeeld worden, dan zit er nog steeds een scheefheid in. Vandaar de stelling, als we nou bij wijze van spreken meer woningen zouden verloten, dan zouden we automatisch ook meer kansen bieden, voor jongeren en starters op de sociale huurwoning markt.

De voorzitter: Ik zie al gelijk de vingers omhoog. De heer Uysal.

De heer Uysal: Ja, dank, voorzitter. Wij zijn het eens met deze stelling. Het is dan inderdaad voor jongeren en starters, die komen vaak ... Je ziet ook dat ze vaak, steeds vaker reageren op, als het wordt verdeeld via een loting, dan een normale inschrijfprocedure. Dus dat is wel goed voor jongeren en starters.

Maar ook los van jongeren en starters, mevrouw Van Nieuwland, die kreeg op haar achttiende verjaardag dat bij wijze van als cadeau, een inschrijving. Maar er zijn ook heel veel mensen, die zich vergeten te inschrijven of dat niet doen en die komen later ook in de knel. Die denken dan ook van, ik krijg geen huis meer toegewezen. Dus in dat kader vind ik het ook wel beter, als we meer richting een loting model gaan werken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn tegen loting. Eigenlijk gaat het terug naar stelling één. Je hebt al een doelgroep 50-plus, die dus een aparte verdeling heeft. Je kan inschrijven als je 50-plus, een woning. Diezelfde doelgroepen zouden wij willen hebben, ook voor jongeren tot zeg maar dertig jaar. Dus krijg je vijf, drie doelgroepen tot en met dertig jaar, dertig, vijftig en dan vijftig en ouder. Ik denk, dat het een eerlijker methode is dan loting. Want dan kan je inderdaad, wat ik net van de heer Weber hoorde, je schrijft je in en een week later heb je een woning. Terwijl een ander al maanden, jaren zit te wachten.

De voorzitter: Dank u wel, duidelijk. De heer Portier.

De heer Portier: Daarop aansluitend. Kijk, sommige jongeren kunnen dan eerder een woning krijgen. Betekent dan automatisch, dat andere jongeren, later een woning krijgen. Dus wat dat betreft, voel ik ook meer voor het doelgroepenbeleid. En ook even teruggrijpend op stelling één. Ja, pure inschrijving hè, zou misschien niet voldoende moeten zijn. Maar je zou ook kunnen kijken van, hoe lang is iemand al actief op zoek naar een woning? En ook van, in wat voor situatie woont iemand nu? Kijk, als je in een driekamerwoning woont, met acht broers en zussen terwijl je al vijftientig bent, dan kan ik me voorstellen, dat je wat eerder aan de beurt bent, dan als je negentien bent en je bent één van twee kinderen, in een wat grotere woning hè. Dus het moet wat meer gebaseerd zijn op eerlijkheid, laat ik het zo zeggen. Het enige is als we de, op basis van inschrijven af gaan schaffen, moet je wel mensen al hun inschrijfgeld van de afgelopen jaren terugbetalen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus, die wilde ook wat toevoegen.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. In de basis, wij het niet eens met deze stelling. Wij zouden namelijk liever een systeem zien, wat eerlijk en goed werkt. Dat is ook stelling één eigenlijk, waar ik ook even, verwijzing naar deze stelling al had. Liever dat, dan een loterij tussendoor. Maar als het systeem zoals het nu is, leidt tot het eindeloos punten sparen, ja, dan zien we wel iets aan een toevoeging in een loting element hè. Dus we hebben, daarom zeggen we, we hebben dit, in de tijd hebben we ook voor deze motie gestemd. We zien ook de positieve effecten. Ik denk, dat wat de heer Uysal ook aangeeft, dat er hier jongeren mee geholpen worden, vooral dan. Nou, daar zijn we blij mee. Tegelijkertijd is dat ook het manco van het huidige systeem, zien we liever daar een andere invulling voor. En dan als dat er is, liever geen loting element daar nog bij.

De voorzitter: En wat vindt u van de voorstellen van de heer Portier en Uysal, om via doelgroepen in te delen? Vendebos, sorry.

De heer Noldus: Ja, nee, ik was bijna van plan, om me aan te sluiten bij de woorden van de heer Venderbos, totdat hij hier eigenlijk per se over begon. Omdat ik het wel eens was, met het eerste deel van het verhaal. Om dat precies op doelgroepen te maken, dat lijkt ook onnodig complex. Want dan ga je ook woningen reserveren, voor specifieke leeftijden en nou ja, volgens mij is dat ook niet per se, waar het systeem enorm mee geholpen is. Dus ik vind de denkrichting interessant, maar ik ben niet overtuigd, dat dat nou, een hele nou, aansluitende goede invulling is. Maar nou ja, dat is voor de latere invulling en uitwerking. Dan gaan we daarin iets beter oordeel over hebben.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mevrouw Jager en daarna mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Jager: Ik hoor mijnheer Noldus zeggen van, dan gaan we dus reserveren voor bepaalde leeftijdsgroep, moeten we niet doen. Maar er wordt ook voor jongeren gebouwd. Er wordt niet meer voor ouderen gebouwd, maar dat is wel de bedoeling, dat dat ook weer gaat gebeuren. Dus dan heb je al doelgroepen idee. En wat mijnheer Uysal zei over van ja, mensen vergeten zich soms in te schrijven, dus dan moeten we maar gaan loten, anders krijgen ze geen kans. Nou sorry, maar dat vind ik geen argument. Iedereen ingeschreven moet staan, schrijf je dan gewoon in. Is geen argument om te zeggen van, dan komen ze, dan moeten ze op die manier maar aan een woning komen. Als je niet ingeschreven staat, of je nou ... Kijk, of je actief zoekt, dat vind ik wel een argument. Hoe lang zoek je al actief? Maar het feit van ja, we moeten maar gaan loten, want sommige mensen vergeten zich in te schrijven. Dat op zich, vind ik geen argument.

De voorzitter: Dus als ik concludeer, bent u tegen deze stelling, dat via loting woningen verdeeld moeten worden?

Mevrouw Jager: Ja, eigenlijk wel, ja. Ik vind het niet erg, als daar een klein element zo nu en dan naar boven komt, maar niet als standaardverhaal.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw, de heer Noldus, u wil daarop reageren?

De heer Noldus: Nou, ik dacht, ik reageer nog even, omdat ik daarover toch iets anders mijn standpunt had toegelicht. Denk, is misschien goed om nog even te reageren, maar ik denk, dat ik toch voor een belangrijk deel met mevrouw Jager eens ben. Want wat ik zei was, voor ons is loting een optie voor een deel, als het systeem niet beter passend en eerlijker is. Dus ik denk, dat we daar dichterbij elkaar zitten, dan uw stellingname doet suggereren.

De voorzitter: Dat zei u. Mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Ja, ook ik ben het inderdaad oneens, met deze stelling. Ik denk inderdaad gegeven het huidige systeem, was het een goede ja, misschien een manier om open te breken, om jongeren zo een kans te geven.

Maar ik denk niet, dat dat percentage groter moet worden. Want het heeft natuurlijk ook een bepaalde willekeur, dat je dus door een loting dan behoort tot de happy few, die ineens een huis krijgt toegewezen. Terwijl je misschien daar weinig aan hebt gedaan. Dus ik denk inderdaad, dat we vooral ons moeten richten op het systeem veranderen. Dan is dit niet nodig, om dit uit te breiden.

De voorzitter: Oké. Volgens mij doet ... Mijnheer Tutupoly en daarna doe ik de heer In 't Veld.

De heer Tutupoly: Ja, wij ondersteunen eigenlijk dat doelgroepenbeleid. Hebben we bij stelling één eigenlijk al aangegeven. Waarbij je dus inderdaad voor ouderen, goedkopere woningen kan bouwen, die misschien nu eengezinswoningen bezet houden, omdat het te duur is om te verhuizen. Aan de andere kant, ook voor jongeren bouwt. En daarbij ook nog eens een keer kijkt, naar de eenpersoonshuishoudens. Want dat is wat meer nu aan de gang, dan in het verleden. En daar anticipeert die bouw eigenlijk nog niet helemaal op. Ja, we zitten toch op een eiland met beperkte grond, dus daar zal je kleinere woningen voor in de plaats kunnen zetten. En daarmee hetzij ouderen kunnen bedienen, die eenpersoonshuishoudens vormen, dan wel jongeren. Dan krijg je een betere doorstroming.

De voorzitter: Dank u wel. De heer In 't Veld.

De heer In 't Veld: Dank je wel, voorzitter. Ook bij de VSP zijn we dus tegen loting. Ieder geval, beslist niet verhogen. Inderdaad dan veel meer richting die doelgroepen. Waarbij je dan inderdaad zou moeten kijken van, oké, kunnen niet alleen doelgroepen zijn, maar je kunt er ook nog wat voorwaarden aan verbinden, zodat bijvoorbeeld inderdaad zeg maar het actief, hoe heet het, reageren op woningen in combinatie met eventueel een inschrijftijd. Dus meer die doelgroepen, die nader uitwerken en niet meer gaan verloten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Weber, volgens mij hoorde ik een overgroot deel oneens. En één iemand, één partij die het eens was, omdat het vooral goed voor de jonge en starters is. Heel veel raadsleden of fracties, die zeggen nou, doelgroepen indeling, daar zijn wij voor. Dat is eerlijker. Wij zijn tegen loting. Maar ik hoorde ook een groot deel, die zei van, we hebben liever een systeem wat beter werkt. Maar wat voor systeem beter werkt, daar hebben we nog niet het antwoord op. Laten we doorgaan naar de volgende stelling. Die stelling wilde ik vooral, omdat het een duidelijke stelling is, een voor of een nou, er zijn drie mogelijkheden. Dus laten we een stemming per drie mogelijkheden, per mogelijkheid doen. U wil eerst de toelichting? Daarna gaan we kijken of dat hij verlengd, uitgebreid of afgeschaft wordt.

De heer Weber: Julie hebben in 2022 volgens mij, deze Wet bijzondere maatregelen, daarmee ingestemd. Alleen artikel 10 daarvan, alleen in kwetsbare gebieden. Dat en waar dat is, is Eisingahof, Lijnbaan gebied, Vogelbuurt en de Witte de Withstraat. Dat zijn de gebieden, waarvoor artikel 10 geldt. Daar worden gegadigden voor een huurwoning gescreend op crimineel of, en-of overlast verleden. Waarbij vier jaar wordt teruggekeken, niet verder.

Ja, dat kan dus zijn, dat als er iets aan de hand is met die persoon, dat dan de woning wel wordt toegekend, maar onder bepaalde voorwaarden. Dus nog één keer een overtreding, nog twee keer een overtreding en dan is het klaar. Of, dat is ook een aantal keren gebeurd, dat die gewoon is geweigerd, de huisvestingsvergunning. Omdat we dat in dat gebied, gewoon niet willen hebben. In de Wet bijzondere maatregelen is er ook de mogelijkheid, te screenen op inkomen vanuit werk of vanuit zelfstandig beroep. Dat heet dan, staat dan in artikel 8 of vanuit sociaaleconomische kenmerken en dat staat in artikel 9. Ja, de vraag is, volstaat artikel 10? Dat weg, op zich werkt dat. We hebben, daar zijn we nu al een tijdje mee bezig en je ziet echt wel, dat er dat er dingen veranderen in die gebieden. Nou ja, op moment dat je gaat screenen op inkomen vanuit werk of uit zelfstandig beroep, betekent het dat je ja, de armste mensen met een uitkering of op of onder bijstandsniveau, dat je daar minder in dat soort gebieden, ook minder gaat plaatsen. Ja, je kunt ook zeg maar, vanuit sociaaleconomische kenmerken screenen. Dat zijn de mogelijkheden, die binnen die wet zijn. Wat we nu in Dordrecht doen, is alleen artikel 10. Dus wij screenen alleen nu op overlast en of crimineel verleden.

De voorzitter: Dan is de stelling, moet de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek worden verlengd, uitgebreid of afgeschaft? Wie vindt, dat hij moet worden verlengd? Ik ga eerst even stemmen, anders behaal ... Ik hoorde er vijf. Nou gaat iedereen tegelijkertijd. De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Nou ja, je hebt het erover van om het te verlengen, maar in de huidige vorm of met uitbreiding? Want daar zit nog een verschil tussen. Dus waar vraag je die stem voor?

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Volgens mij zijn het namelijk twee delen, als het ware. Je kunt namelijk, het is verlengen of afschaffen en daarnaast heb je naast verlengen, kun je dan ook nog kiezen voor uitbreiden.

De voorzitter: Ik ga de heer Weber even bekijken, wat voor informatie hij graag wil hebben.

De heer Weber: Nou, wat mevrouw Nieuwland naast mij zegt. Ik denk, dat dat ook de bedoeling was van deze stelling. Hij is alleen niet goed geformuleerd, merk ik nu.

De voorzitter: Dus u wilt graag horen of dat we willen, dat we vinden, dat die uitgebreid moet worden. Artikel 10, uitgebreid met artikel 8 of 9. Of, dat wij dus het op de huidige manier ...

De heer Weber: Nou, wettelijk kan dat pas over een paar jaar, het echte uitbreiden. Omdat we nu zeg maar, toestemming hebben gekregen vanuit het Rijk, om alleen artikel 10 toe te passen, in die gebieden. En uitbreiding kan betekenen, dat je meer artikelen gaat toepassen, in die gebieden. Maar het kan ook betekenen, dat je meerdere gebieden gaat toewijzen, waar we dit gaan doen hè. Dus dat is ook voor tweeërlei uitleg vatbaar en dat, dus het is een beetje moeilijk om exact aan te geven van, wat willen we nou eigenlijk?

De voorzitter: Ik zie heleboel handjes omhoog, die willen graag toelichten. De heer Tutupoly was toen straks als eerste. Dan ga ik ...

De heer Tutupoly: Ja, nou goed, wat ons betreft, zou die kunnen worden uitgebreid. Dan gaat het eigenlijk met name op het sociaaleconomische kenmerken. Met het doel eigenlijk, om meer spreiding te krijgen binnen de gemeente. Nou, we hadden het al even over het weigeren van mensen, bijvoorbeeld op bijstand niveau. Maar aan andere kant, kan je het ook andersom in positieve zin omdraaien, dat je meer spreiding over Dordrecht krijgt. Zodat je eigenlijk niet wijken krijgt, waar bepaalde problematiek zich voor kan doen. Of mensen in bepaalde zelfde soort situatie zitten. Dus dat je meer op die manier spreidt, binnen Dordrecht.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik kan me daar voor een belangrijk deel bij aansluiten. Voor ons is het ook verlengen, uitbreiden en waarschijnlijk ook met extra artikelen. En inderdaad, wat de heer Tutupoly aangeeft, ons bezoek aan Dordt West was daar ook wel nou, mooi praktijk, ik weet niet of de heer Tutupoly daar ook bij was, mooi praktijkvoorbeeld, van wat het betekent. Welke wijk je ook woont en wat voor nou, standaarden er zijn en wat voor mensen er zijn, om je aan op te trekken. Dus ik denk, dat het spreiden daarvan heel goed is en dat dit instrument daaraan bij zou kunnen dragen. Dat is uitbreiding nummer één. En uitbreiding nummer twee, zou ik dan, het gebied zijn wat ons betreft. Dat zou wat ons betreft, niet beperkt moeten blijven tot de huidige benoemde gebieden. Dus dat is een dubbele uitbreiding.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Nieuwland, u wilde ook iets daarna.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Ja, ook wat ons betreft, is verlenging prima. Uitbreiding vind ik zelf een beetje ingewikkeld qua gebieden, denk ik wel. Ik vind namelijk echt het verschil maken, of je dus een crimineel verleden hebt. Dan heb je zelf als het ware schuld in, dat je geen huis krijgt toegewezen. Dat vind ik dus echt van andere orde dan je sociaaleconomische kenmerken, die er dan ook nog eens voor zorgen, dat je een bepaald huis niet toegewezen krijgt. Tegelijkertijd voel ik er ook wel voor, dat het ook niet goed is om mensen met lage sociaaleconomische kenmerken bij elkaar te plaatsen. Dus maar ja, als dat betekent in deze krapte, dat je helemaal geen huis krijgt, dat vind ik dus toch wel een hele lastige. Dus ik denk, uitbreiding op artikel 10. 8 en 9 nou ja, liever niet denk ik.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Ja, voorzitter. Ik kan, ik kon mijn oren niet geloven. In die zin, dat ik, ik verbaas me echt enorm dat ... Overigens de artikel 8 en 9, daar hebben we helemaal geen toestemming voor, schuine streep, er is helemaal niks. Dus we kunnen op dit moment helemaal niks. We gaan iets, als we dat doen, dan doen we iets wat eigenlijk helemaal niet kan. Dus die schrijf ik af. Artikel 10, aan de ene kant, ik ben met mevrouw Nieuwland eens, dat ze zegt ja, luister eens ja, daar heb je zelf voor gekozen.

Maar tegelijkertijd, wil je de kans juist geven aan zo iemand, die uit een situatie komt waarbij ja goed, wij maken allemaal fouten. Laten we eerlijk over zijn. Er is niemand hier die nooit iets in zijn verleden, ligt eraan wat niet strafbaar, ene wordt wel gezien en de andere niet. Ik snap de VVD hartstikke goed, want die zijn natuurlijk zo rechts als het maar kan. Nee hoor, hij zit al aan mijn rechterzijde. Nee, even alle gekheid op een stokje. Tot nu toe ging het blijkbaar goed hè met artikel 10, als ik mag geloven. Maar ik zou zelfs de artikel 10, zou ik gewoon echt niet willen. In die zin, het, je moet toch de kans geven aan zo iemand. Ik bedoel en het feit, dat je nog vier jaar, vier jaar, na vier jaar pas kun je dat vergeven, als het ware. Ja.

De voorzitter: Dus als, ik hoor u een heleboel dingen zeggen, maar eigenlijk ook niks zeggen.

De heer Katif: Nou. Ik heb heel duidelijk ...

De voorzitter: U bent dus tegen deze stelling, dat we dus niet op artikel 10, niet op artikel 9 en niet op artikel 8. Dus u schaft hem af.

De heer Katif: Nou ja, maar ik wil daar ook met name aangeven. We zitten namelijk ergens over te discussiëren om duidelijk te zijn, over artikel 8 en 9. Terwijl we eigenlijk helemaal, we kunnen het nog niet eens. Waarom discussiëren we daarover, hoezo? Laten we die artikel 10 dan sowieso bespreken, eens. Dat je, als je dat wil verlengen, nou ja, goed, ik zou zeggen, doe het dan maar. Maar ga het dan niet verzwaren en als je het verzwart, met iets eigenlijk helemaal niet kan.

De voorzitter: Oké. Nou, daar is het een consultatie voor, hè? De heer Weber zei al, het kan nu nog niet, dat is pas over paar jaar. Maar de heer Tutupoly ... Dus we proberen hier nu zoveel mogelijk meningen op te halen. Mijnheer Tutupoly, u wilde hierop reageren?

De heer Tutupoly: Ja, dat klopt. Er werd net gezegd, artikel 9 en artikel 8, daar kunnen we niks mee. Nou ja, of een aantal jaren, kennelijk wel. Maar het begint natuurlijk op moment, dat je een spreiding wil hebben, met de bouw van bepaalde woningen. Dat betekent, dat je onder andere als je daar nu niet op anticipeert, bijvoorbeeld met sociale woningbouw op meerdere plaatsen binnen Dordrecht, ja, dan kan je eigenlijk al op voortborduren, zal ik maar zeggen, op de andere artikel, op de andere artikelen, namelijk de spreiding. Het heeft nu niet zoveel zin om te zeggen van nou ja, we kunnen nu nog niks met het artikel zelf, maar we bouwen daar ook niet. Nou, dan kan je over een paar jaar, kan je die spreiding ook nog niet teweegbrengen. Omdat die ja, dan staat er geen sociale woningbouw, om maar iets te zeggen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Heel verstandig reactie, heer Katif, want ik heb hier nog drie sprekers. De heer Portier, u wilde ook wat zeggen.

De heer Portier: Ja, een paar dingen. Om te beginnen, mensen met een succesvol crimineel verleden zitten natuurlijk in de duurdere koopwoningen, in de betere wijken.

Maar we hebben ook heel veel sociaal zwakkere wijken hè, denken Crabbehof, Wielwijk, grote delen van Krispijn en dergelijke. Dus waarom een paar kleine wijkjes zeg maar, een extra stigma geven van nou, als je uit dat Lijnbaan gebied komt hè, dan moet het eigenlijk wel al een beetje mis met je zijn hè. Dat vind ik een van de grootste nadelen hiervan. Plus als we daar dan iemand een woning weigeren en die gaat vervolgens een straat verderop wonen, net buiten dit gebied, wat ben je dan eigenlijk opgeschoten hè. Dus de effectiviteit van de maatregel, vind ik ook wat twijfelachtig. Kijk, ik snap wel iets van de achtergronden ervan. Er zijn veel mensen, die overlast veroorzaken. Deels heeft dat psychische oorzaken, dat zijn de mensen, die eigenlijk in de instelling thuishoren. Maar vanwege de bezuinigingen, zijn die gewoon de samenleving ingestuurd, ten nadele van zichzelf en ten nadele van de samenleving. Daarnaast heb je, wat ik gewoon even ouderwets gewoon de asocialen zou willen noemen. Die zou je eigenlijk in geen enkele woonwijk willen hebben hè. Maar nog liever ergens apart zetten aan de rand van de stad, waarvoor we ook al eens een experiment hebben uitgevoerd. Eigenlijk zie ik meer in dat laatste, dan in een paar wijken nu stigmatiseren. Dus wat mij betreft, wordt dit gewoon afgeschaft.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter. Ik wil ernstig bezwaren maken tegen de bewoordingen van de heer Portier, over asocialen en dergelijke. Ik bedoel, er zijn mensen die passen niet in deze maatschappij, die kunnen zich niet verenigen met hoe wij allemaal keurig in rijtjeshuizen wonen of in hè, met een keurig onderhouden voortuintje. Inderdaad die, daar hebben we dan plekje voor als de Skaeve Huse. Maar om dan die bij voorbaat al te noemen, het zijn asocialen, omdat ze zich toevallig niet kunnen conformeren, aan hoe wij onze regels, normen en waarden stellen. Daar moet ik toch wel ernstig bezwaar tegen maken.

De heer Portier: Voorzitter, er is niemand die geweigerd wordt voor een huis, omdat die zijn tuintje niet genoeg aanharkt. Maar er zijn mensen, die andere bedreigen, lastigvallen, die in elkaars portieken piesen, enzovoort, enzovoort. Die voortdurend dronken zijn. Daar hebben we het over. Dat noem ik inderdaad asocialen, hoeveel bezwaar u daar dan ook tegen heeft.

De voorzitter: Oh sorry, ik had hem niet ingedrukt. Ik zeg, laten we het vooral bij de stellingen houden, dan zijn we het meest effectief allemaal. Heer Venderbos en daarna de heer Uysal.

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, dank u wel. Ik zal het, ik zeg het iets anders. Wij willen wel graag artikel 10 verlengen, dus het moet door blijven gaan, maar ook uitbreiden over de gehele gemeente. Want ik ga ervan uit trouwens, dat iemand met een crimineel verleden, overigens geen verleden, niet direct uit huis geplaatst zal worden of ergens anders naartoe. Dat hij de tijd krijgt, om zich te verbeteren. Maar iemand die dat niet doet en vervolgens bijvoorbeeld uit een Lijnbaan gebied gezet wordt en naar de binnenstad komt, die gaat daar dezelfde voet verder met overlast geven.

Ik ben ervaringsdeskundige erin. We hebben iemand in ons complex, die totaal niet thuishoort en die we er gewoon ook niet uit krijgen. En ik denk dat dat wel iets is, het is een crimineel trouwens en overlastgever, dat we daar wel een mogelijkheid voor moeten hebben, om die inderdaad dan naar de Skaeve Huse toe te sturen. Dus uitbreiden, zowel verlengen als uitbreiden naar elders in de gemeente.

De voorzitter: Dank u wel voor uw mening. De heer Uysal.

De heer Uysal: Ja, voorzitter. We kunnen denk ik, heel kort hierover zijn. Zowel artikel 10 afschaffen, zowel artikel 10 afschaffen en ook eventueel een artikel 9 en 10, en 8. Ja, dat is gewoon een dubbele bestraffing, want als mensen al een crimineel misdrijf hebben begaan, dan worden ze al bestraft. Als je dan ook nog gaat ontnemen om een huis toe te wijzen, dat komt gewoon neer op een dubbele bestraffing. Artikel 8 en 9, die ja, die rieken toch ... Daar hebben we vorige keer ook over gehad, na de Rotterdamwet. Het is gewoon heel kwalijk voor ons, als je mensen gaat beoordelen op hun achtergrond en op basis daarvan gaat bepalen, of ze dan wel of niet een huis gaan krijgen. Dus voor beide stellingen zien wij het liever, dat die worden afgeschaft.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vugt.

De heer Noldus: Voorzitter, is er nog ruimte om te reageren? Of is het alleen het ophalen per ...

De voorzitter: Nou, ik zou eerst mevrouw Van Vugt het woord ... Ja, toch? Nou, mijnheer Noldus, u krijgt het woord.

De heer Noldus: Ja, dank, voorzitter. Ja, nee, ik vind het jammer, dat GroenLinks alleen kijkt naar het straffen van het individu. Terwijl deze maatregel volgens mij niet gaat, om het straffen van het individu, maar juist het bieden van kansen aan de rest en het bieden van perspectief aan een hele wijk. Ik denk, dat met het straffen van het individu, dat u het ook verkeerd uitlicht, de maatregel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vugt, u ...

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, sorry, dat ik even niet inga op de stelling, maar toch nog een keer even terugkom, op waar ik net over begon. Er is natuurlijk gevraagd voor deze vergadering, dat de fracties input kunnen leveren. En we worden, we zijn nu al de helft van de tijd bezig met vier stellingen die naar mijn mening, echt niet recht doen, aan wat er in de eerdere vergadering hierover besproken is. Dan ging het over wel of niet verkleinen van het kernwinkelgebied. Dan ging het over het verhuren van woningen voor ouderen, die in de winter op vakantie zijn. Dan ging het over het splitsen van woningen, om dat dan weer mogelijk te maken. Over mantelzorgwoningen. En ik zie daar helemaal nu niks van terug. Ik vind doodzonde van de tijd, die we nu zitten te verdoen met dingen, die wel nodig zijn en wel geregeld moeten worden, maar die niet de kern raken van waar we als raad vorige vergaderingen mee bezig waren. Dus ik wil dat toch even hier in de commissie weergeven of zeggen en ik hoor het wel.

De voorzitter: Nou, ik kijk vooral even dan de commissie aan. Wat ik in mijn annotatie heb gekregen is, dat dit hierop aansluit, op de vorige keer. Dus het is een uitbreiding, het zou niet een herhaling moeten zijn. Ik weet niet. Ik hoor van u een pleidooi of beetje onrust, dat u zegt, ik zie hier weinig toegevoegde waarde in.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik zie de toegevoegde waarde wel, maar het sluit niet aan bij de dingen. We zochten allemaal naar oplossen van het probleem, om woningtekort op te lossen. Daar gaan deze vier stellingen, geen van alle vier over. Helemaal niks. Ik zou daar graag, onze discussie meer op richten. Ik ben een beetje verstoorder vanavond, maar dat is dan maar even zo.

De voorzitter: Nou, dat mag, daar hou ik altijd wel van. Volgens mij als ik kijk naar de stelling nummer vijf, die doet daar juist wel aan mee. Stelling nummer zeven, nummer acht. Dus laat, laten we dan even kijken, hoe we dit, hier zo goed mogelijk rekening mee kunnen houden. Stelling nummer vier, volgens mij, laten we er niet helemaal op terugkomen, maar daar was heleboel verdeeldheid over. Dus dat is denk ik, de grootste conclusie. Sommigen wilden hem afgeschaft, verlengd, uitgebreid. Dus laten we doorgaan, dat geeft denk ik, ook voldoende feedback voor u, naar stelling nummer vijf.

De heer Weber: Stelling nummer vijf gaat over het verruimen van de mogelijkheden, voor het verhuren van kamers. Op dit moment zijn de regels, zoals ze daar staan. Ben je eigenaar van een woning, dan mag je zonder toestemming één kamer verhuren. Ben je eigenaar van de woning en woon je zelf op een ander adres, dan mag je zonder toestemming twee kamers verhuren. Dat zijn beleidsregels en als je meer kamers wil verhuren, dan heb je een onttrekkingsvergunning van woonruimte nodig. Nou, als we bijvoorbeeld voor studenten en jongeren meer mogelijkheden willen bieden, dan zou je eraan kunnen denken, om deze regels te verruimen.

De voorzitter: Dan ga ik eerst even vragen, wie er voor verruiming en dan geef ik daarna het woord aan mevrouw Jager. Maar wie is er voor verruiming? Laten we daar even, nou, dat is niet al te veel, vier. Oh, dat begint stee... twee, vier, acht. Dus wel een meerderheid. Mevrouw De Jager, u wilde graag hier een toelichting.

Mevrouw Jager: Nou ja, ik wil, ik heb een vraag hierbij. Heel leuk als wij zo'n beleidsregel maken ... Sorry. Maar je hebt een woning en een hypotheek, denkt de bank daar ook zo over?

De voorzitter: Sorry, ik begrijp even niet uw vraag ten opzichte ...

Mevrouw Jager: Als je een hypotheek hebt, dan heb je vaak in je hypotheek, in de clausule staan, dat je niet mag onderverhuren.

De voorzitter: Maar dan kom ik ook nog even terug, op wat mevrouw Van Vugt net zei. We zijn hier om te kijken, hoeveel toegevoegde waarde we kunnen geven aan het beschikbaar stellen van woningen. Dat is het.

Mevrouw Jager: Ja, maar dat is, dit is dus een regel, daar kunnen we iets over besluiten. Maar naar alle waarschijnlijkheid, kunnen we er niks over besluiten, omdat wij gewoon niet bevoegd zijn om dat te doen.

De voorzitter: Nou, laten we dat even achter ons houden. Er zijn mensen die al hypotheekvrij zijn of dus, laten we daar niet achter ... Zijn wij in principe hiervoor? De heer Portier.

De heer Portier: Ja. Kan iets over de praktische dingen zeggen, het kan wel degelijk. Maar ik ben voor stelling vijf, in combinatie met stelling zes. Kijk, wat we niet willen hè is, dat mensen zeg maar een woning in een heleboel kamertjes op gaan delen hè en daar dan de hoofdprijs voor gaan vragen. Dus ik ben ervoor, dat of, ongeacht of je wel of niet in de woning woont hè, dat je er twee kamers kan verhuren, maar dan wel minimale ruimte voor de kamer en de gemeenschappelijke voorzieningen die er zijn. En ook een maximaal huur, die je mag vragen. Maar daar moet ook, het hele lage percentage wat je per straat hebt, want dat wordt in deze stellingen niet genoemd, dat moet ook afgeschaft worden. Want als je zegt van, we verruimen dit en ze zeggen van, ja, maar in jouw straat zijn minder dan vijftig woningen, dus het mag sowieso niet hè. Of in dit stuk van de stad zijn honderd woningen, maar er is er al eentje verhuurd, dus het mag niet. Dan heeft het nog weinig zin. Dus ook die percentages moeten of heel anders of gewoon eruit.

De voorzitter: Oké. Heer Kolkiliç, daarna de heer Noldus.

De heer Kolkiliç: Ja, voorzitter, eigenlijk meer een opmerking. Ik sluit me aan bij mevrouw Van Vugt, wat ze een paar minuten geleden zei. Bij de eerste twee stellingen duwden we de ouderen opzij. En als ik naar deze stelling kijk, dan wil ik eigenlijk aan mijnheer Weber vragen, of dit niet tegenstrijdig is met de opkoopbescherming?

De voorzitter: Mijnheer Weber.

De heer Weber: Op zich is het niet tegenstrijdig met de opkoopbescherming. Kijk, op het moment, dat je nu een woning koopt en dit gaat om bestaande woningen. Dus dit gaat om bestaande woningen. Dit gaat niet om iemand die een woning koopt en vervolgens kamers gaat verhuren. Nee, dat staat er inderdaad niet. Nee.

De voorzitter: Oké, de heer, dank u wel. De heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank. Op zich eens, ik deed net ook mijn handje omhoog. Iets later, omdat er wel een maar bij hoort. Die zit natuurlijk in de toelichting op de stelling, staat ook het stuk over jongeren en studenten hè? Daar willen we, dat is ook de commissie behandeling van een paar weken of maanden geleden, dat we daar denk ik, veel voor willen doen met elkaar. Tegelijkertijd, zit de huidige limiet vooral ook op het voorkomen van misbruik van bijvoorbeeld arbeidsmigranten, huisvesting. Daar wringt wat ons betreft ook wel de schoen, daar zou ook wel iets passends op moeten zijn. Dus eens, liefst verruiming. Want nou ja, kamerverhuren zien we graag en zeker ook rondom horecagebieden of andere wat levendigere gebieden in onze stad.

Maar hoe voorkomen we dan, dat we ja, de problemen van vroeger noem ik ze dan maar even, terug opnieuw inbrengen? Dus daar nou ja, hoort denk ik wel een kanttekening bij.

De voorzitter: Oké. De heer Tutupoly. Oh wacht, de heer Kolkoli... Had u, oh sorry.

De heer Tutupoly: Ja, ik had dan even, ook even een vraag of een verduidelijkingsvraag. Want er staat eronder, bij meer kamers is een onttrekkingsvergunning woonruimte nodig. Nou ja, dat kan het probleem oplossen, wat de VVD aangeeft. Maar ik vroeg me eigenlijk af. Zo'n onttrekkingsvergunning, hoe makkelijk wordt die afgegeven? Wil je zeggen van, dat de regeling zoals die nu is, verruimd moet worden. Want als je dat daar al mee tackelt en je zegt nou ja, het kan gewoon, maar dan moet er alleen een vergunning verleend worden om bepaalde problematiek uit de weg te gaan. Dan vraag ik me af, of je hem dan überhaupt zou moeten veranderen.

De heer Weber: Ja, dan komt toch die andere regel weer naar voren hè. Die beleidsregel is ook vastgesteld hè, waarvan per straat mag maximaal twee procent van de woningen verkamerd zijn. Want anders vinden we, dat dat te veel invloed gaat krijgen op de leefbaarheid van een straat of een buurt. En ja, deze stelling kan eigenlijk niet zonder die andere. Die kan niet zonder die andere. Dan moet je ook, dan moet je ook zeg maar het percentage verruimen, als je meer kamerverhuur wil mogelijk maken.

De voorzitter: Oké. Even, ik wil heel even. Want volgens mij wat orde, nou, niet orde, maar wat duidelijkheid voor elkaar creëren. Het is de, het is vooral onze bedoeling volgens mij, om deze sessie voor iedereen zo goed mogelijk te maken, om richtinggevende meningen over de stellingen te geven aan de heer Weber. Zijn er op de aanvullingen die net, nu nog zijn geweest, nee, op de opmerking, nog aanvullingen op deze stelling? Ik begreep dat de heer Kolkiliç en mevrouw Van Vugt nog wat willen zeggen. Zijn dat aanvullingen of herhalingen?

De heer Kolkiliç: Nee, ik wilde reageren op de heer Noldus, maar dat hebben we ondertussen al gedaan onderling.

De voorzitter: Heel goed, anders gaan we het niet redden. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik wilde me graag aansluiten bij met name de woordvoering van de heer portier. En dan kunnen we volgens mij, een stelling zes ook overslaan.

De voorzitter: Nou, dat is nog eens een mooi ordevoorstel. Dan gaan we stelling zes overslaan. Is dat oké? Dan gaan we door naar stelling zeven.

De heer Noldus: Voorzitter, mijn nummering gaat anders, maar nee, wil graag nog wat over stelling zes zeggen hoor. Ik ben niet pers e voor.

De voorzitter: Ja, we gingen net zo snel. Gezien de tijd, mijnheer Noldus, geeft u het aan?

De heer Noldus: Ja, want de nummering loopt bij mij iets anders. Maar voor stelling zes zou ik willen zeggen, daar zijn wij het niet pers mee eens. Omdat we ook willen, dat mensen ruimte krijgen, ik snap de argumentatie van de heer Portier. Maar dat het interessant is om kamers aan te bieden en niet, dat er een heel dichtgetimmerd systeem komt, waardoor überhaupt aanbieders van kamers afschrikken en niet meer de juiste nou ja, op de juiste manier bediend worden, waardoor er uiteindelijk minder aanbod is. Dus uiteindelijk, snap ik de woorden van de heer Portier. Maar dicht reguleren waarop aanbieders afhaken, zou ik wel voor willen waken.

De voorzitter: Dank u wel voor de input. Ik kijk even rond. Dan gaan we door naar stelling zeven.

De heer Weber: Stelling zeven zegt, dat staat ook echt in de huisvestingsverordening. Dat we, er zijn minimale eisen gesteld voor woningvorming. Dat betekent, dat voor wonen boven winkels, woningen minimaal veertig vierkante meter moeten zijn en in de overige gebieden, minimaal zeventig vierkante meter moeten zijn. De trend is, dat we vaak aanvragen voor woningvorming krijgen, voor veel kleine woningen. En om meer kwaliteit aan de woningvoorraad toe te voegen, is er een ondergrens van zeventig vierkante meter oppervlakte per woning, exclusief een berging en een buitenruimte, opgenomen in de huisvestingsvergunning. Boven winkels hanteren we die ondergrens van veertig vierkante meter.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan denk ik, dat ik vooral even kijk, wie is het er niet mee eens? Daar wil ik graag het woord aan geven. De heer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Ik heb tussen mijn achtentwintigste en vijfendertigste met veel plezier in ieder geval qua ruimte, gewoond in een woning van negenentwintig vierkante meter, die geen berging had en ook geen buitenruimte. Nu wil ik niet alle eisen loslaten hè. Maar ja, je moet echt wel kijken naar het aantal mensen, waarin je in zo'n ruimte zit. En zeventig vierkante meter is een heel fors woonoppervlak. Er zijn hele driekamerwoningen en dergelijke, die dat niet eens halen. Dus wat mij betreft, is dit echt buitensporig. Want meer ruimte, meer kwaliteit ja, minder ruimte betekent niet altijd minder kwaliteit. Dat om te beginnen. Maar dit, deze eis maakt het wel gewoon onbetaalbaar voor veel mensen.

De voorzitter: Dank u wel. U bent het er niet mee eens en hoeft niet betaalbaar te zijn. Mijnheer Uysal.

De heer Uysal: Ja, precies. Wij zijn het er ook niet mee eens. En meteen om aan te haken op het laatste punt van de heer Portier. Kwaliteit hoeft je niet te verbinden aan de ruimte van een woning. Je ziet, dat dit gewoon belemmeringen oplevert in de behoeftes. Wij zeggen, je denk allemaal, met zijn allen bouwen naar doelgroepen en bouwen naar behoeftes. Dus kwaliteit, eens. Maar het hoeft niet per se gekoppeld te zijn aan een aantal vierkante meters.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Ik ben het ook eens, dat je niet in moet boeten op kwaliteit, maar je kan wel terug van zeventig tot vijftig vierkante meter. We hebben woningen nodig, met name voor starters en jongeren. Die kunnen denk ik, wat mijnheer Portier ook zegt, op negenendertig vierkante meter goed wonen. Dus op vijftig vierkante meter, helemaal.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Nieuwland wilde ook graag wat zeggen.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Ja, wat mij betreft is inderdaad, zeventig vierkante meter zou ook minder mogen worden. Want ja, zeker als je kijkt naar alleenstaande ouderen of juist jongeren die, dan heb je echt geen zeventig vierkante meter nodig. Want met zeventig vierkante meter, heb je makkelijk nog een logeerkamer erbij.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Vries, u wilde ook een toevoeging doen.

De heer De Vries: Dank u wel, voorzitter. Als ik kijk naar, we praten nu over de kwaliteit aan de woningvoorraad. Maar ik denk dat het veel belangrijker is, dat we over de kwantiteit praten, want dat is het grote probleem. En dan mag de kwaliteit naar mijn idee, best wel ietsje minder zijn. De hoeveelheid woningen, dat is belangrijk.

De voorzitter: Dus u zegt ...

De heer De Vries: De hoeveelheid woonruimte.

De voorzitter: Dus u zegt, mag ook minder, zolang we maar meer kwantiteit krijgen. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag op dat laatste kort ingaan. Want de huisvestingsverordening gaat natuurlijk niet over nieuw te bouwen woningen, maar over bestaande voorraad woningen. Dus ik snap uw wens om meer woningen te bouwen, die hebben we allemaal. Maar daar gaan, gaat daar nu niet over.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik kijk even rond. We zijn grotendeels verdeeld, maar het is wel goede input. Ga ik door naar stellingen acht. De laatste, voordat we de onderwerpen van mevrouw Van Vugt indienen.

De heer Weber: Stelling acht gaat over de opkoopbescherming. Die hebben we sinds 14 maart 2022 ingevoerd. En die geldt voor alle bestaande woningen in Dordrecht met een WOZ-waarde tot met vierhonderdvijfduizend euro. Deze woningen, ja, zo'n tachtig procent van alle woningen valt daaronder. Deze woningen, voor deze woningen is het de bedoeling dat als men die koopt, dat men er ook zelf gaat wonen. Dus woningen, goedkope woningen moeten beschikbaar worden voor mensen, die er ook echt gaan wonen. En veel minder voor eigenaren, die vervolgens het pand weer gaan verhuren voor hogere prijzen dan normaal.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik kap het even af, want iedereen heeft zich wel behoorlijk goed voorbereid, als ik het zo hoor. Dus ze weten, wat dit inhoudt. De heer Tutupoly, u wilde al gelijk iets van uw hart.

De heer Tutupoly: Ja, wat ons betreft, zal het nut van opkoopings... opkoopbescherming moeten worden geëvalueerd. De regelgeving is ontstaan in een andere periode, waarbij de woningprijs met name wordt opgedreven door de enorme vraag, waarbij er als gevolg van de lage hypotheekrente, veel geld geleend kon worden. Nou, dat is nu anders. Als gevolg van de hogere hypotheekrente dalen de woningprijzen, maar kunnen minder potentiële kopers of meer, kunnen potentiële kopers veel minder lenen en dus niet alles kopen. Daarnaast zit door deze regeling, ook de verhuurmarkt op slot, doordat nieuwe beleg... doordat beleggers eigenlijk geen nieuwe huurwoningen meer aanschaffen. Dus dan krijg je eigenlijk van ja, die doorstroming van die kopers, dat zit nu op slot, doordat ze minder kunnen lenen. Maar tegelijkertijd zit ook die verhuurmarkt op slot. Dus vandaar dat ik zeg van, evolueer hem even, want de tijd is gewoon nu veranderd.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus en daarna de heer Portier.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Tutupoly. Wij zijn een van de partijen, die hebben gevraagd in de tijd om die opkoopbescherming. Tegelijkertijd eerder bij de Woonbrief ook aangegeven, dat we die evaluatie graag willen zien. Markt is nu veranderd. Hypotheekrente is één. Maar er zit ook een belangrijke wijziging aan te komen in het landelijk beleid, die ook veel impact heeft op de positie van particuliere verhuurders. Het is nou, bieden we met deze regeling niet nog meer, weer en jagen we niet nog meer verhuurders de stad uit. Zijn toch echt woningen in de particuliere verhuur, die we nodig hebben. Dus niet van ons een harde voor of tegen, maar we maken ons wel zorgen over de, deze regeling in het huidige speelveld van de woningmarkt.

De voorzitter: Dank u wel. Heer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter. De heer Tutupoly schetst een aantal trends en waar die precies de verkeerde conclusie uit trekt. Want hij zegt, op dit moment dalen de prijzen van woningen. Ja, wat dat betekent is, dat de BlackRocks van deze wereld met hetzelfde geld, met de miljarden die ze gewoon klaar hebben liggen hè, waar ze helemaal geen hypotheek voor hoeven te nemen, nog veel meer huurwoningen op, koopwoningen op kunnen kopen, waar ze vervolgens voor heel veel geld, zouden kunnen gaan verhuren. Waarbij de mensen die nu in die woning komen, geen enkele bescherming hebben. Dat zal ervoor zorgen hè, dat toch weer een opwaartse druk zal komen op de huizenprijzen, als we deze regeling afschaffen. Het is juist dat huisprijzen gedaald worden en meer in het bereik komen van de mensen, doordat we deze opkoopbescherming hebben. Dus dan moeten we absoluut aan vasthouden. Daarnaast is er een categorie van mensen die niet in aanmerking komt voor een sociale huurwoning, vanwege de belachelijke regels, die vanuit de Europese Unie daaraan zijn opgelegd. Waardoor mensen met een normaal salaris, niet meer in aanmerking ervoor komen. Daar moeten we wat aan doen. Voor de rest, moeten we ook opkomen voor huurbescherming voor de, überhaupt de particuliere huur, zodat daar de huren ook in bedwang gehouden worden.

De voorzitter: Dus u bent voor uitbreiding. De heer Tutupoly, u wilde hier graag op reageren? En dan de heer Uysal.

De heer Tutupoly: Ja, heel graag. Want niet ik, maar mijnheer Portier trekt de verkeerde conclusies. Ik heb het namelijk over gehad, over een evaluatie. Wat plaats zou moeten vinden, want op het moment dat er ja, dat de doelgroepen van je eigenlijk zei van, die kunnen nu niet kopen, omdat die prijzen te hoog worden. Op het moment dat die nu nog steeds niet kunnen kopen, door een wijziging zal ik maar zeggen, van de hypotheekrente onder andere en andere regelgeving, ga je dus krijgen dat ook daarnaast, ze hebben toch een woning nodig. Dus dan zou je kunnen zeggen van, dan willen ze een huurwoning en die zijn er niet. Die beleggers gaan ze ook niet meer verhuren, want die trekken zich terug. Want die kunnen niks meer kopen, om te verhuren. Daar zit je mee. En dat je dan uiteindelijk misschien kan reguleren voor de huurprijs, dat is een ander verhaal. Maar nu zit heel die markt op slot op deze manier.

De voorzitter: Ja, ik ga hier even, want ... Ik zie, de heer Portier, die staat. Maar het is een verschil van inzicht. Beide standpunten zijn duidelijk en geven goede input. De heer Uysal en daarna mijnheer Venderbos.

De heer Uysal: Eigenlijk heel kort. Ik sluit me volledig aan, bij de inbreng van de heer Portier. Dus wij willen, dat dit wordt verlengd. Tuurlijk moeten we ook kijken naar de evaluatie en of het ook gewerkt heeft, maar we moeten mensen wel gaan beschermen voor woekerprijzen. En dat is, daar lijkt het een effectieve maatregel op te zijn.

De voorzitter: Dank u wel, dat is duidelijk. De heer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Wij zijn ook voor verlengen en ik ga ook met mijnheer Tutupoly mee, om het te evalueren. En dan met name evaluatie meenemen, dat er aannemers zijn die een woning kopen, op een eigen adres blijven wonen, die woning opknappen, er niet gaan wonen en weer de verkoop in doen voor een veel hogere prijs. Dus het gebeurt nu. Dat is, dat gebeurt gewoon nu. Mensen, aannemers kopen een woning, knappen hem op, gaan er niet wonen en verkopen. Ik geloof niet, dat daar enige controle op is.

De voorzitter: Oké. Volgens mij is het helder. Er wordt meerdere kanten gepleit voor verlenging, maar ook om een evaluatie. Met zorgen, dat het uit een ander tijdperk kwam en een nieuwe landelijke regeling, die dit ook beïnvloedt. Heb ik dan goed voor, zo is dat volgens mij, als ik zo rondkijk, goede samenvatting. De heer Weber, dit waren de stellingen. Mevrouw Van Vugt heeft ook nog een paar onderwerpen, die zal zij inbrengen. Maar hopelijk is het voor u voldoende input, dat u krijgt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik denk inderdaad, dat er meer mensen echt ook hun input hebben verzameld. Want ik heb het verder niet heel groot onderbouwd ofzo. Maar ik heb wel allemaal punten opgeschreven, die ik graag met de raad wil delen en waar we het samen over eens kunnen gaan worden. Er is mij gebleken, in voorvergadering ook afstemming met het bestemmingsplan nodig, om pre-mantelzorgwoningen en mantelzorgwoningen mogelijk te maken. En ja, in hoeverre leeft die wens ook bij de andere fracties? Ben ik heel benieuwd naar. Is het verkleinen van het kernwinkelgebied een iets, wat we kunnen bespreken met elkaar?

Als tweede punt. Het verkorten van de periode van vijf jaar leegstand in de binnenstad, voordat het een andere bestemming kan krijgen. Of het mogelijk maken, dat zou ook kunnen als je er even over doordent, van een andere eindtermijn. Of dat je zegt, je krijgt een tijdelijke vergunning, om gewoon een andere bestemming voor te maken. Want het is toch in onze mening, best een beetje zonde, dat er veel ruimtes leeg staan. Dan het splitsen voor tijdelijke opvang van kwetsbaren dus. Dat dat niet altijd gekoppeld is aan langdurige opvang of dat er altijd bewoning is, maar dat het gewoon ook af en toe zou moeten mogelijk kunnen. Dan heb ik nog vanuit de ouderenbonden input gehad. Die willen best wel graag hun woningen verhuren in de tijd, dat ze overwinteren of in de tijd, dat ze in vakantiewoningen zitten. Dat zou ik ook graag met elkaar bespreken. Dus ja, dat zijn zomaar wat punten die ik, waar ik eigenlijk heel graag aandacht voor wil vragen.

De voorzitter: Ik, het is een heel lijstje, ik heb proberen mee te schrijven. Eentje heb ik, dat was de allereerste, niet goed. U wilde graag afstemmen voor mantelzorgers. Wat wilde u afstemmen? Dan ...

Mevrouw Van Vugt-Roose: Nou, ik heb begrepen, dat er dan ook een afstemming nodig is of tenminste, dat het bestemmingsplan dan ook gewijzigd moet worden, als je mantelzorgwoningen wil mogelijk maken. Dus in hoeverre, dat er nog bijgenomen moet worden.

De voorzitter: Ik kijk even rond, ik hoorde wat het handigste is. Eerst even wat meer punten ophalen, dat we die dan allemaal bespreken. Eens? Ik zie de heer, dan ga ik gewoon van links naar rechts. Mijnheer Kolkiliç, nee, sorry, Kolkiliç. Mijnheer Tutupoly, u had een paar punten. Mevrouw Van Waardhuizen, die zag ik niet kijken, dus vandaar.

De heer Tutupoly: Nou ja, eigenlijk twee punten. Er is een en ander, is al genoemd. Het doelgroepenbeleid, of dat meegenomen kan worden. En tweede punt is eigenlijk, om eventueel een mogelijkheid te hebben, om te kunnen kopen op erfpacht, om koopsommen wat naar beneden te kunnen krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Kolkiliç, u was heel even een kleine boodschap aan het doen. We gaan even links naar rechts, voor punten die u graag zou mee willen geven. Of wilt u nog even wachten, dat ik op het einde bij u terugkom?

De heer Tutupoly: Nee, ik heb, ik had eigenlijk een soortgelijk punt. Ja, ik hoorde het laatste stuk van de heer Tutupoly. In heel veel steden bestaat duokoop, of dat hier ook toegepast kan worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Vries, u heeft geen punten?

De heer De Vries: Ja, een klein puntje. Tenminste, een klein puntje, niet echt. Ik, wat ik heel vreemd vind als je, ministerie van Volkshuisvesting, die zegt dat je urgentieverklaringen kan krijgen van bijvoorbeeld, als uw relatie voorbij is en u moet met uw kinderen het huis uit. Dordrecht doet dat niet en ik vraag me af waarom, dat in Dordt niet kan.

De voorzitter: Dank u wel, hij staat genoteerd. Mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Nieuwland-Van den Bosse: Ja, wat ons betreft, inderdaad ook graag aandacht voor de mantelzorgwoningen, maar daar in het verlengde daarvan, ook microwoningen, bijvoorbeeld op je eigen erf voor, juist voor jongeren. Zodat ze wel zelfstandige woonruimte hebben, maar dan op het erf van iemand anders.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, een onderwerp waar we het vandaag niet over gehad hebben. Waar het wel over gaat gaan, als het oordeelsvormend besproken wordt, is natuurlijk de voorrangregeling, de urgentieregeling. Wat ons betreft, moeten we daar in ieder geval scherp durven kijken, naar het aantal voorranggevallen en categorieën, wat er, wat er worden opgenomen. Want met de percentages die we de afgelopen jaren hebben gezien, maar ook die je in de vooruitzichten zijn, nou ja, daar komt eigenlijk alles wat we hebben besproken bij stelling één, bij voorbaat al in het gedrang. Dus daar moeten we wat ons betreft, goed naar kijken. Bij een van de stellingen, ging over kamerverhuur, hebben we ook een opmerking gemaakt over woningen voor arbeidsmigranten. Tegelijkertijd is het natuurlijk wel een groep, die hier is, die hier ook iets toevoegt en die hier ook een woning nodig heeft. Dan zou ook wel enigerlei vorm in willen voorzien. Al dan niet in combinatie met bedrijven, valt daar natuurlijk over te denken. Dus in ieder geval onderwerp wat erin thuishoort, denken we. Nee, daar wou ik het voor nu eigenlijk bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Katif.

De heer Katif: Ja, dank u wel, voorzitter. Was een heel klein puntje. Ik moest even denken aan de opvang van de Oekraïners. Toen de zeg maar, de Oekraïners deze kant opkwamen, toen waren we allemaal bezig met opvang, om het zo maar te zeggen. Dat waren heel veel Nederlandse gezinnen, die een huisje hadden en die gingen ze op '...', als het ware. Ik zou eigenlijk best willen zien, is daar zicht op dat soort woningen bijvoorbeeld, waar je ja, iemand zou kunnen ... Wat zei je? Opvang, ja, opvanghuisjes. We hebben het toen gedaan voor de Oekraïners. Waarom zouden we het niet voor de Dordtenaren kunnen doen?

De voorzitter: Ik hoorde net, dat vandaag een raadslid van ons in de stichting zit, die zoiets doet. Maar wij gaan verder. Mevrouw de Jager, u heeft ... Nee? De heer Venderbos?

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, ik heb drie punten. Ten eerste, de communicatie over verkamering. Wij zouden het van toegevoegde waarde vinden, als een woningeigenaar die een aanvraag om de woning te verkameren, wordt verplicht om hierover te communiceren met die direct omwonenden. Zodat ze niet verrast worden, door een plotselinge verkamering en zij zich kunnen mengen in de besluitvorming erover. Als ze bezwaar hebben tegen die verkamering. Tweede is, een soepele regeling om verkamering, om meer studentenkamers in een binnenstad mogelijk te maken.

Het college stelt, het grote aantal en concentratie kleine woningen binnen, even kijken hoor, dragen niet bij aan de leefbaarheid van de binnenstad. Maar wij vinden het een beetje, vinden het te rechtlijnig. Nu kan je in de binnenstad gewoon een kanon afschieten. En we snappen, dat ontzettend leefbaar is voor de binnenstadbewoners, maar we vinden, vragen ons af, of de saaie binnenstad of, of we die wel zo willen. Dus misschien is het mogelijk, om daar wat soepeler om te gaan, met de regeling voor verkamering. En een derde punt is, maar dat is denk ik, meer een landelijk beleid. Wat gebeurt met kinderen die al huurwoning wonen bij het overlijden van de oude. Wat gebeurt met kinderen, die in een sociale huurwoning wonen, bij het overlijden van de ouder? Die worden er nu eigenlijk door zo'n woningbouwvereniging min of meer op straat gezet. Wij vragen ons af, of als we daar niks tegen kunnen doen, zij bijvoorbeeld ook toegang kunnen krijgen tot de voorrangregeling.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Portier, u heeft vast ook nog een paar mooie punten.

De heer Portier: Ja, u kent mij, voorzitter. Om te beginnen even, we hebben het nu over de huisvestingsverordening. Maar er worden ook terecht, bredere punten aan de orde gesteld over de beschikbaarheid van woningen, voor verschillende doelgroepen. Als we het even iets over die bredere zaak hebben, wil ik één punt maken over de voorrangsregeling. Dat is, dat ik het hè, de voorrangsregeling kom je eigenlijk alleen maar voor in aanmerking als je in de uiterste nood zit. Van die mensen vragen wij nog steeds tweeënzeventig euro leges, ongeacht of ze daarna wel of niet een woning krijgen. Ik vind dat echt een schandalige zaak, die zo snel mogelijk afgeschaft zou moeten worden. Dat is één punt. Het tweede punt is, dat ik denk, dat de uitbreiding van de regeling voor kamers, zeker waar mensen een kamer onderverhuren in een woning die ze zelf bewonen, dat dat dringend noodzakelijk is, aan de ene kant voor de jongeren, die we hebben hé. Maar ik denk ook, de heer Noldus gaf daar ook al aandacht aan, we hebben ook de plicht om de arbeidsmigranten die er zijn hè, om die fatsoenlijk te huisvesten. U weet, dat we als SP vinden, dat er vaak veel misbruik gemaakt wordt van arbeidsmigranten. Maar we willen ook niet, dat die mensen massaal in caravans zeg maar, op kwekerijen worden gehuisvest of in garages of wat dan ook, omdat ze geen woningen kunnen krijgen. Want dan zijn we nog veel verder van huis. En voor de rest ja, het blijft huisvestingsverordening, het verdelen van de ellende, het verdelen van het tekort. Dat moet op een zo goed mogelijke manier gebeuren, zolang we niet voldoende woningen hebben. En voor de rest moeten we alles aan voldoen, om voldoende en betaalbare woningen te krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Uysal, u heeft alles wat u wilde zeggen, al gehoord voor u? Dat is fijn, als je achteraan staat. Volgens mij hoor ik, wij, ik hoorde echt een heleboel mooie inputs. Vooral meerder onderwerpen over mantelzorg, aanpassen van bestemmingsplannen, de voorrangsregeling en kamerverhuur. Ik, de heer Heijkoop wil graag even reageren op deze onderwerpen. Dan kijken we even, hoe we hiermee verder gaan.

De heer Heijkoop: Ja, nee, goh, het wordt een beetje een running gag, alsof ik lang van stof zou zijn.

De voorzitter: Nou, bewijs daarvan het nadeel.

De heer Heijkoop: Ik word overal, word ik daarmee om de oren geslagen. En elke keer krijg je na afloop dan van, nou, dat viel nog mee. Nee, nee, ik kan het nu ook serieus ook kort houden, want het is helemaal niet de bedoeling, dat ik op alle punten in ga. Ik wil u vooral even schetsen, hoe we hier ook mee verder gaan. U heeft als raad zelf een soort van proces uitgelijnd, hoe u betrokken wilt worden bij alle vraagstukken beleidsvorming, planvorming, huisvestingsverordening, omtrent wonen. Daar was dit ook vooral, voor dat laatste was dat, was dit hele waardevolle input. Ik snap best, dat een aantal van u, zich wat geremd voelde door de stellingen. Desalniettemin was het voor mij heel erg waardevol, om ook uw gedachtes te horen over de toewijzing van die woningen, met loting, de omvang ook van die woningvorming. Dat zijn echt hele politieke punten, verkamering. Het evalueren van de opkoopregeling vind ik, gaan we ook echt doen. Ik heb er nog geen mening over of we verder moeten of ermee moeten stoppen. Maar het feit, dat we een Wet goed verhuurderschap krijgen en een Wet regie volkshuisvesting, dat er enorm veel fiscale maatregelen zijn genomen, dat heeft al heel veel impact. Nog los van inderdaad, hoge rente en dergelijke. Dus je moet echt even kijken van, is dit nog het passende instrument? En dat kan wat mij betreft, meerdere uitkomst krijgen. Dus ik zeg u ook toe, dat we die evaluatie gaan doen, zodat we dat ook kunnen meenemen bij het herziene beleid, herziene verordening over nou ja, of we het dan willen doorzetten en ook in welke mate. Want het kabinet heeft op het gebied van volkshuisvesting, echt wel flink huisgehouden het afgelopen jaar. Ik denk dat het hoofd van de heer minister De Jonge, op menig dartbord van een projectontwikkelaars te vinden is, want daar heeft hij niet heel veel vrienden gemaakt. Dat heeft ook echt impact en het slaat op onderdelen, ook wel misschien door. Dat krijgen we nu ook al signalen, dat de verhuurmarkt wel dermate snel inkrimpt, dat je ook kan afvragen van, nou ja, misschien moet je daar ook je lokale instrumentarium, wat op aanpassen. Wij gaan hier dus mee aan de slag. We hebben ook een regionale bestuursopdracht vastgesteld, want een groot deel moet zich ook tot de regionale wensen verhouden en een deel zal echt lokaal worden vastgesteld. En dan nou ja, dat rondje gaan we maken en dan komen we ook snel weer bij u terug, met concepten. En ook nou ja, om het allemaal op te gaan werken naar een nieuwe huisvestingsverordening. Maar alle punten die u nu heeft genoemd, die zullen we daarin meenemen. En als ik echt heel duidelijk een stevige meerderheid heb beluisterd, nou, dan kunt er ook op rekenen, dat dat een plek gaat krijgen in de conceptstukken. En waar u het niet over eens bent, ja, dan kunt u dan vooral op dat moment, het inhoudelijke debat met elkaar gaan voeren. Ik denk, dat dat ook het moment is. Dit was de consultatie en het wordt vervolgd. Dank u wel.

De voorzitter: Nou, dat is hartstikke mooi. Dan gaan we het ook wat korter houden. Wij hebben hier, ondanks een moeizame start volgens mij, heel veel input gegeven. Ik hoorde de heer Heijkoop zeggen, ik ga het meenemen en ik kom erop terug. En waar er meerderheid was, gaat zeker in de uitgangspunten mee. Voor mij was in eerste instantie nog de vraag van nou, gaan we nog een tweede beeldvorming doen van deze punten. Als ik de heer wethouder Heijkoop zo hoor, denk, kijk ik even rond, is dat niet van toepassing. Of wel, ja? Ik zie een verdeeldheid, vandaar. De heer Portier.

De heer Portier: Nou, wat mij betreft, geen nieuwe beeldvorming over de uitgangspunten. Maar op het moment, dat er echt een concept huisvestingsvordering ligt, dan graag weer.

De voorzitter: Ja, ik ga zo even verder het processen. Alleen nog mevrouw Van Vugt en dan ga ik het verder, proces even uit...

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, misschien moet ik dat even afwachten, want ik had graag het gesprek in de raad gehad, over de onderwerpen. Maar ...

De voorzitter: Ja. Wat de verdere bedoeling is, op deze punten worden allemaal meegenomen in de uitwerking van het raadsvoorstel, uitgangspuntennotitie huisvestingsverordening. Ik begrijp, dat er nog een verder, het participatieproces in de stad plaatsvindt met corporatie, zorginstellingen, Vluchtelingenwerk. Zodra dat voorstel via de agendacommissie is ontvangen, wordt het normale beeldvormend, oordeelsvormend, besluitvormend proces doorlopen met de raad om de uitgangspunten te bespreken.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Is er dan al vastgesteld wie er komen, wie er worden geconsulteerd? Begrijp ik dat ...

De voorzitter: Het proces, ik sta, er staat hier, een proces. Ik weet niet of dat het college, die aan heeft gegeven? Kijk heel even naar wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Nee, voorzitter. Begin oktober heeft u ook gesproken over dit onderwerp, toen was er ook een presentatie. Aan het eind was er ook een soort proces uitgelijnd, dat heeft de raads werkgroep samen met de ambtelijke ondersteuning gedaan. Ik vind eigenlijk de samenvatting van de voorzitter, heel handzaam. Dat we, wat we nu hebben gehoord, gaan uitwerken in een uitgangspuntennotitie voor die verordening. Dan heeft u ook een stuk, ook wat de heer Portier geeft, daar kunnen we over spreken en ook eventueel in de raad. Daar kunnen we dan ook het vervolg aan geven richting een definitieve huisvestingsverordening. Maar parallel daaraan, spreken we inderdaad ook met de corporaties, met zorgaanbieders en met regiogemeenten, ook met huurdersorganisaties om uiteindelijk ... Dat zijn allemaal partijen, die ook gewoon vanuit de wet betrokken worden bij een herziening van een huisvestingsverordening. Dus ik denk, dat dat wel bij elkaar te brengen is op deze manier.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vugt en ik zie hier nog twee.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik vroeg het, omdat ik begrepen had, dat er ook nog specifieke groepen gevraagd zouden worden om in te spreken hiervoor. Maar dat weet misschien de heer Noldus? Die zat in die voorbereidingsgroep.

De heer Noldus: Ja, voorzitter. Zoals echt de heer Heijkoop eigenlijk zegt, dat is het zeg maar daar, zoals het in de memo ook staat. De fase hierna komt er een stuk naar de commissie, waarin ook nou, partijen de mogelijkheid hebben gehad, om ambtelijk en bestuurlijk hun input leveren en daarna ook in gesprek met de commissieleden. Daarom staat het voorstel dan voor een nieuwe huisvestingsverordening.

De voorzitter: En daar even aanvullend. Tijdens het BOB-proces kunnen ook nog altijd experts en mensen uitgenodigd worden, in het beeldvormend proces. De heer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Mijn weerzin tegen te veel stukken en te veel beleid. Wat mij betreft, mag het voor college gewoon gelijk met een, uiteraard na consultatie en van de stad en het participatieproces, gewoon met een voorstel komen voor die huisvestingsverordening. Dan schieten we daar gewoon op. Dus die tweetrapsraket van ook weer een uitgangspuntennotitie en daar dan weer, nou ja, dat is wat mij betreft, eigenlijk een beetje stap te ver. Maar goed, wie ben ik?

De voorzitter: Ik kijk even rond. Volgens mij, wordt hier tweestapssprong ook wel gewaardeerd. We, het, ja, kijk, ik bepaal niet wat er gebeurt hè, dat is de commissie. Dus vandaar, wie ... Het blijft akelig stil. Laten we het gewoon, mevrouw Van Waardhuizen.

Mevrouw Van Waardhuizen: Nou ja, wij zeiden het al even. Volgens mij is een tweetrapsraket prima, dus laten we dat ook gewoon vooral vasthouden. Geeft iedereen de kans en gelegenheid, om inbreng te leveren.

De voorzitter: Ik zie meerdere mensen ja knikken. Dus dan ga ik ervan uit, dat we het op de oude manier doorgaan. Mijnheer Venderbos, u wou, nee? Volgens mij kunnen we dan deze sessie afsluiten en dan wachten we de mooi, mooi notitie af.

5. Ingelast agendapunt (inspreker over AZC)

Voorzitter: mevrouw Kruger
Commissiegriffier: mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Mevr. Jager (Beter Voor Dordt)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Klerk (CDA)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Van der Net (VVD)
Dhr. Schalken-Den Hartog (Beter Voor Dordt)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Mevr. Stolk (VSP)

Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. De Vries (VSP)

Inspreker: dhr. Groeneweg

De voorzitter: Goedenavond allemaal. Ten faveure van de heer Groene, heb ik eventjes de gong nog een keer laten gaan. Want hij was helemaal verbaasd, dat er een belletje op zat. Goedenavond allemaal. We hebben nu een commissie waarbij, die niet eerder geagendeerd was. Omdat dat ja, het is onverwachts en de inspreker die, de heer Groenewegen, die komt inspreken over de vestiging van het AZC. Ik wil u allen vragen om even toch aan te geven van, wie u bent en namens welke partij u hier aan tafel zit. Mag ik hier rechts beginnen? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP Dordrecht.

De heer Groeneweg: Voorzitter, Pieter Groeneweg, zonder n, Partij voor de Dieren. En ik hoop, dat dat ook goed in het verslag terecht komt. Want anders wordt het een heel ingewikkeld verslag.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter Voor Dordt.

De heer Schalken-Den Hartog: David Schalken, Beter Voor Dordt.

De heer De Vries: André de Vries, VSP Dordrecht.

De heer Damen: Leo Damen, PvdA.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer Groeneweg: Martijn Groeneweg, zonder en. Dus er is Groeneweg en Groeneweg, dan waarschijnlijk voor het verslag..

De voorzitter: Dank u wel. Dan nog aan mijn rechterhand, de griffier.

Mevrouw Van Poppel: Denise van Poppel, commissiegriffier.

De heer Stolk: En de heer Stolk, VSP.

De voorzitter: En ik zie ook nog Albert ...

De heer Klerk: Albert Klerk, CDA.

De voorzitter: Dank u. De heer Groeneweg krijgt vijf minuten om in te spreken. En vervolgens kunnen de commissieleden verhelderingsvragen stellen. We gaan niet over dit onderwerp in debat, het zijn puur verhelderingsvragen. Dit wil ik even duidelijk hebben. Als ik het goed heb, heeft de heer Groeneweg ook nog een presentatie, die u ook nog nagezonden zal worden. Zodat u het op uw gemak ook nog eens thuis kunt nakijken. Heer Groeneweg, het is aan u.

De heer Groeneweg: Dank u wel. Dank, ja, voor de, ik kan moeilijk zeggen, dank voor de uitnodiging, want ik heb mezelf uitgenodigd. Maar in ieder geval fijn, dat ik mocht komen. Nou, dit stukje stond uiteraard in de krant. Nou, voor velen hier is het geen geheim, dat er wat mij betreft geen AZC hoeft te komen. Maar die discussie, ga ik nu eens niet voeren. Die kunnen we daarna bij de borrel doen of nog naderhand. U heeft allen een raadsinformatie brief gehad op 3 oktober. En wat daarin staat en ben ik mijn bril vergeten, dus ik moet mijn ogen een beetje knijpen. De huurovereenkomst en de bestuursovereenkomst, die zijn getekend. Dus daar ga ik dan vanuit, omdat dat in die raadsinformatie brief staat en dat heb ik ook uit de media begrepen. Vervolgens staat er nou, dat eigenlijk de volgende stap, de aanvraag van de omgevingsvergunning is. Dus als je ergens bezwaar wil maken, dan doe je het of tegen het bestemmingsplan of tegen de aanvraag van de omgevingsvergunning. Wat deed mijn verbazing, dat vervolgens op 13 oktober in de openbare bekendmaking, een publicatie staat. Die kunt u allemaal lezen als u de QR-code, die krijgt u dan in de presentatie. Daar staat, de gemeente publiceert dit voornemen hè. Dat is het voornemen om een huurovereenkomst aan te gaan, zoals u kunt zien hè. Maar die huurovereenkomst, die is al getekend. Want dat krijgt u allemaal op 3 oktober. Dan komt daarna het voornemen om de huurovereenkomst te ondertekenen. Maar die komt wel op 13, die komt tien dagen later. Nou, en wat staat er dan? En ik heb zelf in de raad gezeten, meesten weten dat misschien, een aantal niet. Nou dan, en dan wordt, dit verzoek wordt dus net voor het reces ingediend. Dan ben ik altijd al scherp, dat ik denk he uit het verleden, dat is apart. Dan staat er, waarom doen wij dit? En een ECLI-nummer. Voor de mensen die dat niet weten, dat is een juridische uitspraak. Dus dan kan je googelen op dat ECLI-nummer. Dan in het bijzonder, rechtsoverweging 316. Dus dat is een Hoge Raad uitspraak met een nummer en die kan je zoeken met een rechtsoverweging. Dan gaan we, vervolgens gaan we naar die uitspraak. En wat zie je dan? Dat is een uitspraak over verkoop. Dus overall waar hier verkoop staat hè, want dit is dan de reden voor de gemeente, om dat te publiceren, moet je dan denk ik, verhuren lezen. Dan moet ik weer even gaan knijpen met mijn ogen, even kijken. Dan staat er op de derde regel, zijn voornemen tot verkoop tijdig, voorafgaand aan de verkoop, lees dan bij verkopen, op een zodanige wijze bekend te maken, dat eenieder daarvan kennis kan nemen. Nou ja, u zult het met me eens zijn, dat de raadsinformatiebrief van 3 oktober was en dat de publicatie van 13 oktober was. Dat derhalve de bekendmaking, na de tekening van de huurovereenkomst is. Ja? U bent daarbij ook naar mijn mening, fout geïnformeerd hè. Want volgens mij staat in de raadsinformatiebrief, dat de volgende stap is, een bouwvergunning. En niet dat de volgende stap is, een publicatie om de huurovereenkomst goed te laten keuren. Dus ik denk dan, is inderdaad, ik heb ook wat contact gehad met het ambtelijk apparaat. Nou, die hebben van alles uit proberen te leggen. Op Twitter hebben een aantal gezien, gaat het allemaal over de Snipperregeling of hoe heet dat ding?

Maar daar, de Kruiemelregeling. Maar daar hebben, we hebben nu helemaal geen bouwaanvraag liggen. Er is nu een bekendmaking gedaan, die helemaal niks met een bouwaanvraag te maken heeft, maar die om goedkeuring van dat contract vraag, gaat, die voorafgaand had moeten. Nou, dan verder, wat ik bijzonder vind. Deze vraag staat nog uit, heb ik geen antwoord op. Nou, dit is echt, ik weet niet. Er zitten hier juristen c.q. halve juristen denk ik, die ooit iets gedaan hebben in die hoek. Ja, dit is al meest bijzondere, omdat een dagvaarding, ik ben ook geen jurist voor de ... Maar een dagvaarding stuur je normaal altijd via een deurwaarder. Maar we kunnen hem nu per email sturen en dan graag ook het concept. Er staat ook, een kort geding. Maar wie zegt, dat ik geen bodemprocedure aan wil starten? Nou, deze vraag staat bijvoorbeeld nog uit bij het ambtelijk apparaat van joh, ja, wat doet deze regel daarin? Dit is wel een meest bijzondere regel. Als ik iemand wil dagvaarden, maak ik een dagvaarding en die laat ik gewoon betekenen zoals dat heet, via een deurwaarder en die stuur ik niet via de email, als concept vast naar mijn tegenpartij. Dus de vraag staat nu van mij nog uit, daar heb ik nog geen antwoord op. Dus ik heb al wel op een aantal andere zaken antwoord gekregen, hoe zij ertegenaan kijken. Maar hier heb ik dus nog geen antwoord op. Nou, onbehoorlijk bestuur, het is altijd een behoorlijk zwaar begrip, maar ik denk dat de raad ...

De voorzitter: U heeft nog één minuut.

De heer Groeneweg: Maar ik denk, dat de raad gewoon verkeerd geïnformeerd is. Ja, ik ben bijna klaar, dus dat is mooi. Dus, want ja, als je op 3 oktober een raadsinformatiebrief krijgt, dat er de bouwvergunning de volgende stap is. En op 13 oktober staat er een bekendmaking met iets anders, dan klopt volgens mij die informatie niet, die je hebt gehad. Nou, dan nog even kort, raad ik iedereen aan om even op dit ding te zoeken. Dan kan je gewoon op googelen. Zeer recent, dus dat is ook na al jullie besluitvorming. Nou, de conclusie is, dat ongeveer zeven procent betrokken is bij een incident. Dat is over de normale bevolking inclusief iedereen, zo'n nul punt acht procent. Om je daar een indicatie te geven, wat ik kon googelen en kon vinden. Dus als iemand wat anders vindt, dan ... Nou, dat betekent dus, dat we in ieder geval veertig incidenten per jaar erbij halen en zeventien verdachten van misdrijven naar binnen gaan halen. Als je dat even snel uitreken. Dan het meeste en ik ben geen raadslid meer. Maar wat mij wel en ik woon daar niet zelf naast, zeg ik ook gelijk, maar dat echt, dat de raad en dan spreek ik u als raad aan, nergens heeft gezegd van ja, maar wat gaan we nu met die direct omwonenden de komende tien jaar doen hè? Die op de Wieldrechtse Zeedijk wonen, op dat stuk tot de A16. Ja, je zal maar verplicht moeten verhuizen voor je werk. Dat huis ga je natuurlijk never nooit kwijtraken. Er zijn ook zeer veel andere gemeentes, waar dat is gedaan. Ja, nou, de overige zaken, die kunt u nalezen. Dan was mijn minuut voorbij, denk ik. En volgens mij was dat ...

De voorzitter: Zeker. Nou, dank u wel, mijnheer Groeneweg, voor het inspreken. Ik wil nu de commissie de gelegenheid geven, om verhelderende vragen te stellen aan de heer Groeneweg. De heer Groeneweg.

De heer Groenewege: Ja, kijk, daar begin je al. Ik ben wel benieuwd, waar de heer Groeneweg die waarden, die je verwacht, de waardedaling op baseert. Ook de verwachting, dat mensen die in de omgeving wonen, hun huis aan de straatstenen niet meer kwijt kunnen.

De heer Groeneweg: Maar als dat geen probleem is, dan kan, dan kunt u heel makkelijk dat aanvragen, want dan gaat dat niet plaatsvinden en heeft dat geen gevolgen. Ik denk, dat niemand als zo'n AZC er is en ik kijk naar de Wieldrechtse Zeedijk, de eerste huizen. Dus mijn tien procent, daar stond ook een vraagteken achter hè. Dat is meer, dat is een andere zaak. Maar u vraag is denk ik, echt de huizen die daar direct bij staan. Ja, ik kan u echt garanderen en als dat die, dat die mensen hun huis, die wonen op tweehonderd, tweehonderdvijftig meter van dat asielzoekerscentrum. Ja, u leeft echt in een sprookjeswereld als u echt denkt, dat dat huis verkocht kan worden als dat asielzoekerscentrum er is. En als, stel dat u dus ervan overtuigd bent, dat dat geen probleem gaat worden, ja, dan kunt u gewoon aan het college vragen om dat te vergoeden. Want dan ja, gaat dat toch niet plaatsvinden.

De voorzitter: De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik doe hier geen uitspraak over mijn eigen overtuigingen. Maar ik was ook wel benieuwd naar die andere, naar dat andere punt van die tien procent over heel Dordrecht, Want dat zag ik ook op de slide.

De heer Groeneweg: Ja, ja, dat klopt. Daar stond ook een vraagteken achter. Kijk, ik denk dat je hè, dan stel ik hier iedereen de vraag, wie zou een huis kopen in Ter Apel? Hè dan doe ik even gelijk een uiterste. Dat begrijp ik ook, dat we hier geen Ter Apel hebben, voor de duidelijkheid. Maar om even het beeld te schetsen. Ik denk, dat zo'n asielzoekerscentrum gaat leiden tot negatieve berichtgeving in de media. Daar gaan incidenten, ook forse incidenten plaatsvinden. Dat denk ik hè, u mag daar anders over denken. Ik denk dat. Nou, dat gaat in kranten komen, dat gaat gewoon negatief op Dordrecht afstralen.

De voorzitter: Mijnheer Groeneweg, u ...

De heer Groeneweg: Nou, maar, dus ik denk, dat dat gaat gebeuren. Dat dat, en dat dat, tien procent, daar staat een vraagteken. Het kan ook wat anders zijn, misschien niet. Maar ik denk, dat het invloed heeft op gewoon de waarde van het imago van Dordrecht. En daarmee ook de huizenprijzen.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog een verhelderende vraag? Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Nou, ik ben gewoon nieuwsgierig. Ik weet niet of dat een verhelderende vraag is, maar ik ben het vanavond helemaal kwijt. Dus wat zou mijnheer Groeneweg adviseren? Aan ons als raad, om nu te doen?

De voorzitter: De heer Groeneweg.

De heer Groeneweg: Nou, ik denk niet, dat dat aan mij is. Ik vind, ik ben gestreeld, dat u die vraag stelt. Maar ja, ik vind in ieder geval zeg maar, de vraag van, hoe kan het dat deze publicatie plaatsvond en dat u, dat dat huurcontract eerder gesloten is? Dat lijkt mij gewoon een legitieme vraag aan het college. En ik, dus dan zet ik mijn voormalige, ja, ik vind het echt, ik denk dat je een regeling moet en die zijn in andere gemeentes. Tenminste voor de huizen tot de A16. Maar ik ben, niet helemaal precies ken, ik ben er wel even langs gereden om te kijken. Er worden ook huizen van echt twee miljoen, volgens mij net onder de snelweg door gebouwd daar. Ja, die zullen, ik kan me niet voorstellen, dat die mensen happy zijn. Maar het is natuurlijk een beladen onderwerp. Ja, waar niet veel mensen over in gaan spreken. Zeker, omdat ze zeggen ja, dan staan ze straks voor je deur. Dat houdt natuurlijk heel veel mensen tegen. Dat hoor je, dat zie je, dat voel je. Maar goed, ik denk ...

De voorzitter: Houd u even bij de vraag, die mevrouw Koene heeft gesteld.

De heer Groeneweg: Ja, een goede regeling. Dus een vraag aan het college, hoe kan dit? Wat ik net heb gezien, dat klopt volgens ons niet. En kijken of je toch niet iets voor die huizen kan regelen op die Wieldrechtse Zeedijk, het eerste stuk tot de A16. Lijkt mij uiterst gepast.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter. Ja, ik ben blij, dat de heer Groeneweg hierin komt spreken. Dus dank daarvoor. Ik ken de heer Groeneweg ook als iemand, die alles uitzoekt tot op de bodem. Daar heb ik ook alle vertrouwen in en ik kan even de commissie rondkijken. Ik ben zeer benieuwd naar de antwoorden, die wij van het college gaan krijgen. Wij gaan in ieder geval hier vragen over stellen, laat ik dat even vooropstellen. Ook naar aanleiding ...

De voorzitter: Heeft u nog een verduidelijkende vraag aan de heer Groeneweg?

Mevrouw Stolk: Ik ga over mijn eigen woorden, voorzitter.

De voorzitter: Zeker. Maar we hebben afgesproken, dat u verduidelijkende woorden kunt vragen, stellen. En we gaan hier niet nu een discussie aan, over wel of geen AZC of hoe dan ook.

Mevrouw Stolk: Heb ik het helemaal niet over. U legt woorden in mijn mond, die ik helemaal niet gezegd heb.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Stolk: Ik zeg alleen, dat ik, dat wij in ieder geval en misschien met meerdere partijen, vragen hierover gaan stellen. En als wij als raad verkeerd geïnformeerd zijn, ja, dat is onbehoorlijk bestuur.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog? De heer Schalken.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja, voorzitter, dank u wel. Ook vanuit onze kant natuurlijk, dank voor de vragen en het feit, dat de heer Groeneweg dit op heeft gepakt. Want het wil in ieder geval zeggen, dat wij soms misschien nog wel heel erg makkelijk, wat we voorbij zien komen voor waarheid aanzien en niet altijd in de hectiek van de dag, verder gaan vragen. Dus in ieder geval richting de griffie, ook voor het vervolgproces, dat wij ook geïnformeerd blijven over de reacties. En de antwoorden die ook nog komen op de vragen, die nog niet beantwoord zijn. Zodat wij ook wellicht met anderen, het verder nog op kunnen pakken.

De voorzitter: Dank. Dat is ook een advies, een tip. Niet te ver, direct een vraag aan de heer Groeneweg. Heeft iemand nog een verduidelijkende vraag aan de heer Groeneweg? Ja? Oké. Nou, dank allemaal voor uw aanwezigheid. Mijnheer Groeneweg, hartelijk dank voor het inspreken en voor de presentatie erbij. Ik neem aan, dat u die nog opstuurt.

De heer Groeneweg: Ja, die is al opgestuurd naar de griffie. Dus, ik had hem wat later, beetje druk met het werk, dus ik heb hem laat vanavond zitten maken. Maar hij komt naar jullie mailboxen. Jullie dank voor de tijd.

De voorzitter: Graag gedaan, dank u wel. Dit was het, dank u wel voor uw aanwezigheid.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 19 december 2023.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

A.W. Kolff

